

Čeladenský zpravodaj

srpen 2022

Ladná Čeladná:

Pro všechny ČECHOMOR

Pro děti KAŠPÁREK V ROHLÍKU
a HONZA ONDER

Pro klasiky MŇÁGA A ŽDORP!

16-21 Rozhovor se starostou

Tradiční rozhovor před Ladnou Čeladnou, tentokrát o mnoha závažných tématech

22 Výstava rodačky

V srpnu začne v Památníku Josefa Kalu-
se výstava obrazů Moniky Otáhalové

36-37 120 lázeňských let

První díl nového seriálu Petra Anderle
k výročí lázní v Čeladné

**AKČNÍ SRPEN:
VÝSTAVA V PJK,
LADNÁ I BIKE**

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané,

čas ubíhá skoro raketovou rychlostí. Ani jsme se nenadáli a první z prázdninových měsíců, červenec, je za námi. A před námi srpen, který nemůžeme nastartovat ničím jiným než letos již sedmým ročníkem rodinného festivalu Ladná Čeladná (ve dnech 5. - 6. srpna), na který vás všechny co nejsrdečněji zveme.

ČERVNOVÉ ZASTUPITELSTVO

Na zasedání zastupitelstva koncem června bylo opět veselo, když od pana Prose zazněla docela úsměvná věta, či spíše dotaz, zda zlínská radnice řídí již i náš obecní úřad, když se pan starosta dobře zná s panem Tankem. Totiž – když se paní provozující v areálu golfového klubu ode mne dozvěděla, že podala svoji žádost na pořádání jezdeckých závodů pozdě (tři dny před samotnými závody), že nemůžeme vyhovět, a protože tam již jednou byly problémy při pořádání závodů, musí se dohodnout i s druhým subjektem, kterému Pros pronajal pozemky a poslal na vědomí moji odpověď i této společnosti, tedy společnosti Golferia s.r.o. Oba subjekty se dohodly, proběhly jezdecké závody i velký golfový turnaj. Až potud by na tom nebylo pro soudného člověka nic podivného, kdyby...

Na moji odpověď, že pokud někdo do Čeladné dotáhnul „údajnou“ zlínskou mafii, tak to nebyl nikdo z nás, ale osobně Pros, který prodal panu Tankovi pozemky na výstavbu RD, hotelu Tee House a koneckonců pronajal jeho společnosti areál golfového klubu. Pan Pros odpověděl, že je to pravda, v té době to prý nevěděl a podniká kroky, jak je ze svých pozemků dostat, údajně by to mělo být v krátké době, takže se na to těšíme. Koneckonců Pros rozprodává pozemky nakoupené v naší obci v devadesátkách a nám nezbyvá než věřit, že své kupce, které nám chce do Čeladné „infiltrovat“, již bude lustrvat daleko pečlivěji, než se mu to dosud daří. Je to koneckonců, jako by vám lékař určil zdravou nohu s tím, že si příště dá pozor.

Navíc pátá kolona, kterou stvořil, když se dozvěděl o revizi územního plánu, se anonymně činí se svými lžiletáky docela slušně. Třeba se po volbách dozvíme, že on to nebyl, jen chodil na jejich schůzky.

BEZCENNÉ POZEMKY?

Perla všech perel zazněla po skončení zastupitelstva, kde se jedna paní obrátila na paní místostarostku, že snad ještě existuje ochrana soukromého vlastnictví. Po odpovědi paní místostarostky, že revizí územního nikomu nebereme pozemky, jen se na nich nemůže stavět, paní namítl, že to už budou pozemky bezcenné.

Podivná logika vět této paní, která ještě před léty navrhovala, aby se na pozemcích golfového pásu ovce a kozy, byly udělány do hor tunely a v nich by zrály sýry z jejich mléka vyrobené. Jen se domnívám, že zřejmě náklady na vybudování tunelů, ve kterých by tyto sýry zrály, stejně jako nákup zvířat měl zaplatit Pros.

I když to nebudou pozemky stavební, tak určitě nejsou bezcenné. Jsou totiž jen takové, jaké Pros nakupoval. Jsou setsakramentsky cenné, protože živily celé generace našich předků a jejich rodin.

Bezcenné zůstanou jen žvásty tohoto typu, nikoli však půda. Myslím si, že není daleko doba, kdy začneme přemýšlet, jak své zahrádky, které jsme proměnili v okrasné zahrady, opět změním a budeme si vážit, že máme místo, kde můžeme opět pěstovat zeleninu, ovoce a chovat drobná zvířata, která nás užijí stejně dobře, jako živila naše předky.

Šestadvacátého července jsme si připomněli nezákonné zavírání ženských klášterů komunistickým režimem včetně zabavování jejich majetku v roce 1950. Cíl byl jednoduchý a zruďný: Aby se dobrovolně zbavily svých apoštolátů a vyhnuly se tak internaci, ve které však mnoho z nich skončilo.

Osmdvacátého července jsme si připomněli již 108 let od vypuknutí první světové války i její oběti. Na zdi našeho kostela si můžeme připomenout jména těch, kteří se z této strašné války již domů nevrátili. Budeme-li pozorně číst, tak zjistíme, že celé řadě našich rodů se z války nevrátilo nejen hlavy rodin, ale ani jejich synové.

Před námi se otvírá překrásný měsíc srpen, který v sobě také ukrývá pár významných událostí či tipů kam zajít.

DALŠÍ VÝSTAVA

V PAMÁTNÍKU JOSEFA KALUSE

4. srpna 2022 v 16 hodin bude vernisáž v Památníku Josefa Kaluse zahájena výstava „BOTANICA MONA“ naší výtvarnice a rodačky z Čeladné Moniky Otáhalové (Schichorové). Stejně jako její obrazy a ilustrace Vás určitě vezme za srdce i její nelehký životní úděl. Těšíme se na Vaši návštěvu. Výstava potrvá do 30. října a věřím, že si ji nenecháte ujít.

SPECIÁL K LADNÉ ČELADNÉ

Dovolujeme si Vás také ve dnech 5.–6. srpna pozvat na náš rodinný festival Ladná Čeladná. Nenechte si ujít letošní již 7. ročník jeho konání.

Do tohoto vydání zpravodaje jsme spolu s organizátory akce připravili všechny důležité informace k festivalu, abyste se předem mohli nejen těšit, ale i připravit na to, co vás ve festivalovém areálu čeká.

BIKE ČELADNÁ:

PŘIJDETE SPORTOVAT NEBO FANDIT?

Bike Čeladná, závod pořádaný přímo v srdci Beskyd, se bude konat dne 20. srpna se startem, cílem i zázemím v naší krásné obci v areálu základní školy v Čeladné.

Zapište si datum 20. 8. 2022, těšíme se na Vás ve startovní bráně. Tento závod přitahuje návštěvníky z celé republiky a to jak aktivní, tak i pasivní sportovce. Závod je výjimečný svou trasou, která vede středem Chráněné krajinné oblasti Beskydy, přesto se snaží k přírodě chovat s respektem a úctou. Závod má dlouholetou tradici a cyklisté se do Čeladné rádi vrací. Proto si přijďte i Vy zasportovat či se jen podívat na skvělé reprezentanty naší cyklistiky. Držet palce budeme všem, aby ve zdraví dojeli do cíle a ti nejlepší mezi sebou sváděli tvrdé, ale férové souboje.

VÝZNAMNÁ SRPNOVÁ VÝROČÍ

Věděli jste, že 2. srpen je **Dnem suchého zipu**? Je to jeden z nejvýznamnějších objevů tohoto století s užitnou hodnotou pro širokou veřejnost. Ano, suchý zip. Vynalezl jej George de Mestral roku 1941 a to díky svému čtyřnohému mazlíčkovi.

Když se s ním při procházce prodíral křovím, po příchodu domů byl jeho pes celý obalený semínky s háčky z rostlin. Fascinován silou, jakou to na srsti psa drželo, si vzal jedno semínko pod mikroskop a na základě toho zjistil, že jsou na semenu malé háčky. A tak začal experimentovat a vymýšlet, jak toho využít.

6. srpen je dnem Světového boje za zákaz jaderných zbraní, známý též pod názvem Den Hirošimy. Připomíná vražedné testování lidstva svržením atomové bomby na japonská města Nagasaki a Hirošimu. Při tomto útoku zahynuly přímo či nepřímo statisíce lidí.

9. srpen by nám měl sloužit jako připomínka Mezinárodního dne původního obyvatelstva. Tento den vyhlásila roku 1994 Organizace spojených národů jako připomínku, že domorodých obyvatel už mezi námi není mnoho, neboť v kolonizovaných zemích tvoří spíše menšiny. Z celkové populace činí tyto menšiny přibližně 6 % a jsou nositeli původního kulturního bohatství a hodnot.

12. srpen je Mezinárodním dnem mládeže. Mládež je naše budoucnost a tak by naším záměrem mělo být poukázat na její problémy ve všech jejích formách. Od těch pozitivních, jako jsou sport, studium a zábava, až po stránky stinné, jako jsou například drogy.

23. srpen je Mezinárodní den památky obětí obchodu s otroky. Tento den OSN společně s UNESCO vyhlásily jako připomínku dne jeho zrušení, ale také jako vzpomínku na doby, kdy se s otroky obchodovalo. Největším trhem byl tzv. transatlantický obchod s otroky s miliony obětí.

Vážení spoluobčané,
dovolte mi na závěr popřát Vám všem pokojný a pohodový srpnový měsíc prázdnin a hlavně šťastný návrat z dovolených.

Naše prvňáčky a ostatní děti si dovolím pozvat v září do školy a školek.

Podporujeme talenty

Rada obce tak jako každoročně rozhodla, že podpoří talentované a umělecky nadané děti. Všem čeladenským dětem, které ve školním roce 2021/22 navštěvovaly ZUŠ Leoše Janáčka ve Frýdlantu nad Ostravicí, **vyplatí obec příspěvek na školné ve výši 500 Kč na dítě / školní rok.**

Příspěvky se vyplácí na pokladně Obecního úřadu Čeladná nejpozději do 31. 8. 2022. S sebou si vezměte občanský průkaz a doklad o zaplacení školného.

vedení obce

Hledám pamětníky 2. světové války z Čeladné nebo okolí

Milí čeladenští občané,
ráda bych vás touto cestou poprosila, zda by se nenašel někdo mezi vámi a nepodělit by se prostřednictvím rozhovoru nebo písemným sdělením o své zkušenosti nebo příběhy vašich rodičů, prarodičů či přátel o tom, jak prožívali svá dětská léta v obci v době druhého válečného konfliktu. Vaše svědectví by bylo použito jako studijní materiál k diplomové práci na téma „Vesnické děti za druhé světové války“.

Prosím, v případě zájmu nebo jakýkoliv dotazů, kontaktujte mě na telefonním čísle 734 492 833 nebo napište na emailovou adresu:
danielakopeccka7@seznam.cz.

Budu Vám moc vděčná za veškeré vzpomínky nebo příspěvky.

Bc. Daniela Kopecká

Letos jedno mládě

Díky fotografce Stanislavě Slovákové z Příbora víme teď už docela jistě, že naši čápi mají jedno mládě. Už to vypadalo, že letos ani nebude hnízdo obsazené. Pár se u nás začal na hnízdě pravidelně objevovat v době, kdy se už na jiných hnízdech v Česku rodiče střídali v sezení na vejcích, nebo měli čerstvě vylíhnutá mláďata. Z věže obecního úřadu se po chvíli čekání podařilo mládě i s jedním z rodičů vyfotografovat. Doufejme, že „náš junior“ zvládne dobře období růstu a do odletu se stihne naučit všechno potřebné. To mu určitě všichni budeme přát, abychom se mohli z našich stěhovavých sousedů těšit i příští léto.

aa

Čeladenské maminky a jejich ratolesti II

V minulém čísle zpravodaje jsem v textu podtitulkem „Čeladenské maminky a jejich ratolesti“ pochválil čeladenské maminky a jejich ratolesti.

Pár dní poté mne oslovil na čeladenském náměstí mladý muž, který měl přes prsa zavěšené tzv. nosítko, z něž pod mužovou bradou vyčuhovala bloňdatá kudrnatá hlavinka s dvěma náušničkami.

„To jste Vy napsal do zpravodaje ten článek o čeladenských maminkách?“ zeptal se zcela věcně, nikoli výhrůžně, jak by se dalo čekat. Bezelstně jsem se k tomu přiznal, jakkoli onen muž nic jiného nečekal. A tvářil jsem se, že čekám vysvětlení, kterého se mi vzápětí dostalo následující větou: „A na tatínky, na tatínky vám už nezbylo místo?“

Trochu jsem se zastyděl. Pravdou je, že tatínkové hojně čeladenské maminky doprovázejí a to velice aktivně. Zejména v případech, kdy mají oněch ratolestí více

než jednu. Nezdá se tak děje, když maminka tlačí kočárek a tatínek vede za ruku ty odrostlejší. Nebo je nese v onom „nosítku“, jako ten muž, který mne oslovil (Mimoходом: pátral jsem po odborném pojmenování „nosítka“, a ono je jich docela hodně druhů...) Když jsem posléze začal zrakem vyhledávat tatínky a maminky s více dětmi (nebo také i s jedním) zjistil jsem, že takových dvojic se na čeladenském náměstí produkuje většina. A dnešní tatínkové se „nežinjrují“ utírat na veřejnosti děckám pusinky, což by v době našich tatínků bylo skoro nemyslitelné.

Místo zbylo, jak vidno, a tatínkům se do datečně omlouvám. Sluší jim to.

PETR ANDERLE

V červencovém Zpravodaji nám pan starosta opět sdělil, že co činí, dobře činí.

DOPIS ČTENÁŘE

Rozpočtovou odpovědností už nikdo nikoho neoblafné, protože nákup a přestavba hotelu za 238 miliónů je to nejlepší, co může obec pro své občany udělat.

Na můj předchozí dotaz, proč vychází jeden byt v řadovém domě na 2,5 miliónů, ale v hotelu na 4 jsem odpověď nedostal. I když jsem si vědom, že můj názor bude opět označen za hloupý, protože pan starosta zná jen dva druhy nápadů a názorů, jeho vlastní a hloupé, přesto se ho opakovaně pokusím zveřejnit.

Na náměstí má být hotel a ne domov důchodců. Je to ověřeno

v mnoha tisících městech v celém světě. A obrovským nákladem přestavovat fungující objekt na něco jiného, není ekonomicky, ani technicky vhodné řešení.

Nově postavený dům pro seniory, i nově postavený dům pro mladé rodiny bude mít určitě lepší parametry pro plnění svého účelu.

Použiji možná trochu nekorektní přirovnání, za což se předem omlouvám – je to volba jako mezi mladou ženou a starší dámou po plastice...

Jiří Finger

Nekorektní dilema návštěvníka: Volba mezi mladou ženou a starší dámou po plastice

REAKCE STAROSTY

Vždy jsem obdivoval lidi, kteří když chtěli se na něco zeptat, a věřte mi, byly to často otázky velmi na tělo, zeptali se přímo, necítili potřebu si dopisovat prostřednictvím zpravodaje. Vypadá to, že někdo snad z ubíjející frustrace, kterou si může někdo nést již z útlého dětství nebo celou svou životní poutí, se přeci jen snaží alespoň jednou si v životě něco vykompenzovat a tak si jen tak z nudy dopisujeme.

Co však vím, je, že jsem ničí názor nikdy nehodnotil jako hloupý, ale neberu nikomu sebestmrkačské ukájení se, pokud tak učiním sám za sebe.

Jsem přesvědčen, že jsem dostatečně vysvětlil – samozřejmě jak komu – že máme dva projekty.

Jeden je přestavba RD Srubek na 8 bytů, které měly stát okolo 22 miliónů. Tento pozemek obec nekupovala, protože jí nemovitost byla odkázána jejím majitelem panem Srubkem. Navíc šlo o montovanou stavbu, z toho vyšla cena 2,5 miliónu na byt.

Druhý pak je vybudování cca 60–70 bytů. I to byla jedna odpověď návštěvníka sobě samému, když všechny ve svém příspěvku informoval, že jsme si koupili hotel a pozemky v centru obce a nevíme co s tím.

Naše odhady vycházejí jednak ze zkušeností z výstavby centra obce, ale také z toho, jak „kvalitně“ byl tento objekt postaven. Třeba to není žádné tajemství, že i když je to jeden objekt, má zcela netradičně 3 úrovně podlah a nevhodně řešené podkroví. Když k tomu připočteme infrastrukturu (mimo chodem trafostanice je již postavena), zejména pak parkování, některé přeložky sítí, nákup nemovitostí, dojdete – a nemusíte mít žádné kurzy k odhadu nákladů – na částku cca 4 milióny na byt, v dnešní době si troufám odhadnout i více, ale nepředbíhejme.

Rozumím tomu, že stavět na zelené louce je příjemnější, ať již se jedná o startovací byty či domy pro seniory. Zkušenosti stavebního boomu v naší obci je toho dobrým důkazem, že někdo si koupí nemovitost a raději ji snese k zemi i když za ni spolu s pozemkem (zejména v naší obci) dá ranec, protože i tak se mu to vyplatí. Takových míst v obci

je mnoho, ale kdo jsem já, abych někoho poučoval.

Kde si však myslím, že poučení na místě je, je nezanedbatelný faktor, že starší občané a myslím si, že i rodiny s dětmi, žijí rádi tam, kde mají blízkost služeb, lékaře, školy, školky a dalších „vymožeností“, které v obcích nejsou tak běžné. Koneckonců i proto lidé z penziónu Seniosen na Horní Čeladné by tak rádi bydleli v centru obce, o čemž svědčí jejich zájem v pořadníku obce.

Škoda jen, že návštěvník obce, ověřen zkušenostmi ze světových měst, jako volič v Ostravě neporadil jejím konšelům, že mít Masarykovo náměstí sice s hotelem, ale od soboty do neděle a o svátcích prázdné, bez lidí, jen proto, že se tam nadělaly kanceláře, bylo nejen neprozíravé, ale také nešťastné řešení.

Čeladná a naší zastupitelé našťěstí v roce 1999, kdy začala výstavba našeho náměstí, sice neměli žádné zkušenosti ze světových měst, kde jsou na náměstí hotely, ale měli dostatek selského rozumu. Díky tomu vznikly na náměstí společně s podnikatelskými prostorami i bytové jednotky, které tvoří již více než dvacet let úspěšnou tvář polistopadového rozvoje naší obce, která opravdu žije od pondělí do neděle. A asi nemusím dodávat, že součástí centra je i dům s pečovatelskou službou.

Na závěr si dovoluji už i k svému věku použít citát mého oblíbeného dramatika Jana Wericha, „*Mládí biologické neosvobozuje od blbosti a hlouposti, stejně jako stáří nezaručuje moudrost. Jsou blbí dědkové a hloupé děti*“.

Pavol Lukša

Už nelze dále mlčet

Vážení spoluobčané, události několika posledních měsíců mne nutí reagovat slovy: už nelze dále mlčet. Vždy jsem si myslela, že když někdo vědomě šíří zlo, lži, negaci a manipulaci, je nejlépe toto ignorovat. Jednak je těžké se proti organizované demagogii nějak účinně bránit a pak si také myslím, že nerozdmýchávat a nedopřávat pozornosti těmto činům

a hlavně jejich aktérům, je ve výsledku účinnější metodou. To vše je ještě samozřejmě umocněno tím, že je nám, voleným členům zastupitelstva, často sofistickovaně zdůrazňováno, že právě my musíme snést vyšší míru veřejného zájmu a pozornosti a projevit větší míru tolerance, neboť v rámci veřejné funkce jsme placeni z veřejných zdrojů a tudíž má veřejnost právo... A my, volení členové, tak musíme mít k různým útokům, výpadům a nařčením větší míru pochopení. Jak vysoko či nízko je ale nastavená taková hranice? Víme to?

Myslím si, že i volený člověk, placený z veřejných zdrojů (ostatně jako mnoho dalších zaměstnanců ve státních, příspěvkových, neziskových a podobných organizacích), musí mít svá práva a jistoty ve společnosti. Tedy, rozumějme ve společnosti, kde nějaká pravidla a zásady platí.

Útoky, které jsou již několik měsíců vedeny proti vedení obce, zejména proti starostovi, už nelze přejít nepovšimnutím. To už opravdu nelze chápat jako oprávněný veřejný zájem o dění nás všech, neboť se jedná o smyšlené, vykonstruované a účelově cílené lži, které mají poškodit kredit vedení obce a hospodaření v obci. Přece nikdo nemůže pod rouškou konání veřejného dobra rozšiřovat lži o narůstajících škodách, vzniklých špatným hospodařením v obci, i poté, co jsou věci vysvětleny, doloženy relevantními doklady, jako tomu bylo např. u prodeje nemocničního areálu společnosti Beskydské rehabilitační centrum apod. Jak si může skupina výrobců letáček – navíc dosud stále anonymní – dovolit dále a dále opakovat stejné lži a vyčíslovat hypotetické škody, které byly údajně způsobeny? Jak mohou napadat soukromou firmu, ve které působí pan Lukáš Bražina, který ač je dnes zastupitel obce, v době získání zakázky zadané obcí členem zastupitelstva vůbec nebyl? To jsou přece snadno doložitelné a zjištělné skutečnosti, na které není potřeba zvláštního detektivního talentu. Majitel firmy, pan Bražina Stanislav, toto navíc také vysvětlil prostřednictvím obecního zpravodaje. Mnohé

z dalších informací jsou uvedeny na webových portálech státních institucí. Přesto se kvantum vykonstruovaných lží a napadání šíří dále.

Proč je napadán člověk, který v obci vede vlastníma rukama a s nemalým úsilím za pomoci své rodiny firmu, která je v obci potřebná, a který má jen tu smůlu, že je jako provozovatel zahradnictví současně i členem zastupitelstva? Proč by měl být

jen proto, že v obci vykonává podnikatelskou činnost, vyřazen z možnosti participovat na veřejných záležitostech? Nefungovala už kdysi obecní zastupitelstva právě na tom principu, že lidé, kteří měli o obci přehled, v obci působili a pracovali, měli poznatky a znalosti pro správu věcí nás všech?

Zde už tedy nejde výrobce těchto pomluv a útoků omlouvat z neznalosti, ale je to jen další doklad o vědomém poškozování dobrého jména některých osob a ve výsledku celé strategie vedení obce.

Nicméně, ústřední osobností, která je viněna snad naprosto ze všeho zlého, co se jen mohlo přihodit, je starosta obce. Ptám se, a to opravdu nejsem sama, proč? Možná proto, že je tak dlouho lidmi volen a byla mu opakovaně vyslovována důvěra? Nebo proto, že se v obci podařilo realizovat hodně obecních investic a narostl majetek obce, který se daří udržovat a spravovat? Ptám se tedy: Když kniha hříchů začíná počítat nehorázné ztráty a soustruží sumy, ze kterých se normálním smrtelníkům až zatočí hlava, přičemž „škody“ se načítají z obecního dění skoro od přelomu tisíciletí, kde byli tito strážci obecní pokladny a veřejného blaha dosud? Je skutečně tak naléhavá potřeba ochránců veřejného pořádku rozjet soupisku účetní rozvahy hříšné knihy až nyní, před volbami?

Velmi snadno se píše kniha hříchů pro někoho, zatímco by si každý měl hlídat to své vlastní konto hříchů, i ono totiž někde narůstá. Ale jak se z aktuálního dění zdá, zlo, útoky, nenávisné projevy, to už je asi průvodní jev naší současné společnosti, nevyhne se to tedy ani naší obci. Nebezpečné je, když se takové projevy a vzorce chování stanou akceptovanou normou a tolerovaným zvykem. Nenechajme se, prosím, pohltit touto vlnou negace a nenávisli. Žijeme v krásné obci a nádherném prostředí. Vytvořit si přátelské a příjemné prostředí i v lidských vztazích, to je jen na nás.

Věra Golová, místostarostka

Milí občané Čeladné, bude to 15 let, co mě Pavel oslovil, jestli bych nešla pro OÚ roznášet obecní zpravodaj. Dělal jsem na poště, tak Čeladnou a její občany znám.

Proč píšete? Blíží se volby a slyším, jak jsou někteří občané Čeladné akční, chodí po domech a přemlouvají lidi, ať nevolí starostu a promlouvají ho, jak si pomáhá.

Měla jsem teď možnost být zastupitelkou a měla jsem úkol ve finančním výboru. Tak jak někdo řekne, že tam jsou podvody a machinace a posílají Věrku a Pavla k soudu, tak to jsou pro mě ubožáci. A to jsou zrovna ti, co se derou teď k moci a novému starostovi, kterého nikdo nezná. A takým stylem letáčku na sebe ukazuje.

Kolik lidí také potkám, co se třeba ptají na cestu někam a říkají, jak Čeladná je pěkná a to náměstí máte pěkné a krásné – to máte takého šikovného starostu. A máme. Já si myslím, že naše obec je vždy trochu napřed. Ať s náměstím nebo třeba taxíkem pro seniory. Ti také říkají, ať poděkuju panu starostovi.

A vůbec bychom měli v dnešní době držet pospolu a ne jak někdo chodí a poštvává lidi. Je radost, jak se lidi na sebe usmějou.

**Irena Štefková
zastupitelka**

Hurá na prázdniny, to se povedlo!

Poslední akce kulturní komise v tomto volebním období se vydařila nejen počasím, ale hlavně díky hojné účasti čeladenských a zapojení místních podnikatelů i mnoha dobrovolníků v čele s hasiči.

Finále programu obstaral muzikál Cats / Kočky v podání skvělých tanečnic z kroužku Anety Sovják Majerové

Akci, kterou tradičně zahájil starosta Pavol Lukša...

... podpořila Místní akční skupina Frýdlantsko-Beskydy

Hasiči v akci. Starosta ještě nedomluvil...

...ale kluci už byli „durch“ mokří

Tvořivé dílny pod vedením Zuzany Gorgolové a Kamily Kemrové...

...a populární malování na tvář v režii Renáty Bončkové

Na louce se mezitím proháněli jezdcí na koních...

...a prckové hledali jehlu v kupce sena, tedy bonbóny mezi víčky

O lahodné občerstvení se postaral tým z chaty Dukla...

...a Matěj Urban z kavárny AMICI se zmrzlinou, která přišla vhod

Bumper Ball neboli bodyzorp či zorball...

...to byla prostě největší zábava!

Milí čtenáři, přichází první srpnový víkend, který již tradičně patří Ladné Čeladné. Letos nás čeká sedmý ročník a s organizačním týmem jsme se při jeho přípravě drželi osvědčeného receptu, jenž v sobě kombinuje kvalitní hudební nabídku, rozmanitý program pro děti, chutnou gastro zónu a pohodovou atmosféru rodinného festivalu.

V programu najdete hned několik kapel, které představují pestrý exkurz do české porevoluční hudební historie. Na mysl mám především Čechomor, Mňágu a Žďorp, Sto zvířat a Kašpárka v rohlíku. Posledně jmenovaná kapela, známá svou hravostí a ztreštěnými texty, udělá radost nejen dospělým, ale také dětem.

Nezapomněli jsme ani na současné mladé hudební talenty, a tak se můžete těšit na koncert Michala Horáka (Objev roku z Českého slavíka) nebo zpěvačku Kateřinu Marii Tichou, která má na kontě hned několik hudebních ocenění, a na Ladné Čeladné vystoupí za doprovodu kapely Bandjeez (ta si na našem festivalu zahrála v roce 2015 s dnes již zesnulým Davidem Stypkou). Za pozornost stojí také česká indie pop-rocková kapela The Silver Spoons, jejíž některé písně produkoval Danny Saber, spojený s kapelami jako The Rolling Stones nebo U2. A pokud patříte mezi příznivce taneční muziky, jistě oceníte osobité sety protkané balkánskými rytmy, reggae a dalšími žánry v podání dua slovenských DJs Malalata. Další taneční párty pak budou pod taktovkou Dj Roxtara a Martina Grednera.

Na Ladné Čeladné jsou děti více než vítány a máme pro ně připravený pestrý koktejl aktivit. Kromě divadelních představení vřele doporučuji pohybové hrátky s tanečním lektorem a dvojnásobným vítězem StarDance Honzou Onderem, kterého můžou vaše děti sledovat v televizi na Děčku. V Dětské zóně dále nebudou chybět nejrůznější sportovní aktivity, soutěžní stanoviště, tvořivé dílny, malování na obličej, deskové hry Mindok či Tajuplný svět podivuhodných her Jiřího Šebesty, kde najdete ručně vyráběné originální hry z netradičních materiálů. Zábavy bude dost pro menší i větší děti, tak je nezapomeňte vzít s sebou.

Milí čtenáři, za celý tým Ladné Čeladné mi dovoluňte popřát vám jedinečné (nejen) hudební zážitky a příjemné chvíle strávené s rodinou a přáteli.

Michaela Vávrová, mluvčí festivalu

Festivalové scény

Festivalové dění se koncentruje do čtyř míst – kromě Hudební scény v areálu najdete také scénu České průmyslové zdravotní pojišťovny (ČPZP), Dětský park a klidovou zónu v prostorách tělocvičny.

Hudební scéna

Letos se můžete těšit na 15 koncertů, většina z nich se odehraje na Hudební scéně.

Scéna ČPZP

Na této scéně, pojmenované podle našeho partnera České průmyslové zdravotní pojišťovny, uvedeme kromě části koncertů také divadelní představení a pohybový workshop s tanečním lektorem a dvojnásobným vítězem StarDance Honzou Onderem.

Dětský park

V této části areálu se nachází rozmanité stanoviště a aktivity pro menší i větší děti a nudit se nebudou ani dospělí. Navštívit můžete **kreativní dílny** zaměřené na tvoření obrázků z písku či malování kamínků. Chybět nebude ani oblíbené **malování na obličej**. Novinkou letošního ročníku je **stánek dětského kadeřnictví Vláškov**, kde si vaše ratolesti mohou nechat udělat originální účesy.

K vyzkoušení bude také nespočet **stolních her** různých obtížností **značky Mindok**. Můžete se těšit na prezentaci her z řady populárních SMART her pro jednoho hráče, na postřehové a paměťové hry nebo na kvízové, slovní a párty hry, jako Desítka, Bananagrams či Krycí jména. Ve stánku Mindok se zabaví celá rodina, tak se zastavte.

Letos poprvé se na Ladné Čeladné představí **Tajuplný svět podivuhodných her Jiřího Šebesty**, kde najdete ručně vyráběné, (nejen) deskové, originální hry jak ze dřeva, tak z kovu, kamení a dalších netradičních materiálů.

Společnost Partners nabídne **semináře zaměřené na finanční gramotnost** a toto téma zprostředkuje také hravou formou prostřednictvím omalovánek, pexesa, puzzle či soutěží o ceny.

Chybět nebude ani **skákací hrad, sportovní stanoviště či mezi dětmi oblíbené soutěžní disciplíny**, jako skákání v pytli, hod na čápa nebo padáček s balónky.

Chill-out zóna v tělocvičně

V prostorách tělocvičny najdete klidovou zónu, kterou můžete využít k odpočinku.

V sobotu zde bude **kino pro děti s Kofolou s promítáním pohádek**. Děti se také mohou zabavit omalovánkami, vystřihovánkami a dalšími činnostmi, které zde budou v nabídce.

V tělocvičně také proběhne **slovování o ceny**, do něhož se mohou zapojit děti, které na soutěžních stanovištích splní úkoly a nasbírají razítka.

Kdo je kdo v programu festivalu?

Čechomor

Českomoravská hudební skupina, která originálním způsobem zpracovává lidové písně. Na scéně působí již přes 30 let, a ačkoliv se za tu dobu mnohokrát proměnila jak personálně, tak stylem hudby, charakteristickým rysem vždy zůstala nápaditost aranžmá, osobitá interpretace a inspirace v lidové písni. Po úspěšném řadovém albu Nadechnutí (2018), na kterém hostoval dechový soubor Kumpanovi muzikanti, vydává Čechomor na podzim 2020 novou desku s názvem Radosti života.

Kapela úspěšně koncertovala v Evropě, Severní Americe, Rusku, Číně, Mongolsku a Austrálii, natočila přes 20 alb pro přední česká i světová vydavatelství a spolupracovala s řadou významných umělců (např. s americkou písničkářkou Suzanne Vega, irským zpěvákem Jarlem Ó'Lionáirdem, japonským bubeníkem a hráčem na šakuhači Joji Hiroto a mnoha dalšími).

Mňága a Žďorp

Mňága a Žďorp patří mezi nejvýraznější hudební kapely české porevoluční éry. Její počátky sahají do 80. let, pod názvem Mňága a Žďorp tato alternativní rocková

kapela z Valašského Meziříčí vystupuje od roku 1987. Do povědomí se Mňága dostala především hitem Hodinový hotel, který je první skladbou na debutovém albu skupiny, nazvaném příhodně Made in Valmez (1991). Čtrnácté řadové album Třetí plochy vyšlo v říjnu 2019.

V roce 2020, kdy panují omezení kvůli covidu-19, kapela streamuje několik koncertů na platformě MALL.TV. Záznam z hospůdky Přístav ve Valašském Meziříčí z května 2020 později vydává jako první akustické živé album pod názvem Přístav Unplugged.

Sto zvířat

Kapela Sto zvířat oslavila v roce 2020 neuvěřitelných 30 let existence na české hudební scéně. Když v roce 1990 díky sametové revoluci přišli zakládající členové trochu dřív z vojny, která přerušila jejich rokenrolovou kariéru během vysokoškolských studií, a dostalo se jim do rukou pár kazet s Madness a dalšími anglickými kapelami proslulé druhé vlny ska, bylo jasné, že budou hrát právě tenhle, do té doby u nás téměř neznámý, žánr. Zpěvačka Jana Jelínková, která nastoupila do kapely hned na začátku, je dodnes ozdobou zvířecí party.

Když kapela v 90. letech začala jezdit do Německa, Francie, Švýcarska a pak i dvakrát na měsíční turné do USA, Jana všude působila jako zjevení, nikde totiž neviděli ženu v kapele tohoto žánru.

Zvířata vydala 11 alb, natočila spoustu klipů a odehrála více než 2300 koncertů. Po velice zvláštním roce 2020, ve kterém si kapela příliš nezahrála, vydala nové zásadní album 30 let testováno na lidech, které v listopadu 2021 pokřtila.

Michal Horák

Ve 23 letech se Michal Horák řadí mezi výrazné písničkáře nové generace. V Českém slavíkovi 2021 se stal Objevem roku. Ve své tvorbě kombinuje řadu žánrů, nejčastěji se pohybuje ve folkových vodách. Doprovází se většinou na klavír nebo kytaru a hudbu doplňuje o vtipné texty, pomocí nichž glossuje každodennost. Koncertuje již od 13 let a na kontě má řadu ocenění z talentových soutěží.

Na podzim 2019 vydal své první album Michalovo céděčko a o dva roky později následovalo druhé CD pojmenované Michalalbum. Kromě toho je autorem řady úspěšných singlů, z nichž některé získaly na YouTube statisíce až více než milion zhlédnutí.

**Ladná
Čeladná**
5.-6. 8. 2022

Kateřina Marie Tichá & Bandjeez

Talented zpěvačka a autorka Kateřina Marie Tichá vydala na podzim 2020 své první album Sami, které vyniká osobitou poetikou podpořenou emotivním hlasem a aranžérskou rozmanitostí. Debut byl nadšeně přijat nejen odbornou veřejností, ale především samotnými posluchači. V roce 2021 pak Kateřina získala cenu České hudební akademie Anděl v kategorii Objev roku.

Dalším mezníkem v její kariéře bylo započítí spolupráce s oblíbenou frýdecko-mís-
teckou kapelou Bandjeez, která dlouho-
době doprovázela předčasně zesnulého
Davida Stypku a jehož poslední album
Dýchej kapela dokončila po Stypkově smrti.
Zakládající člen kapely Bandjeez, bubeník
Matěj Drabina, ke spolupráci říká: „*Při práci na Davidově třetím albu s námi Kateřina strávila velkou část nahrávání ve studiu. Stejně jako na předchozím albu Neboj doprovázela nahrávku svými vokály. Její písně nás vždycky bavily a jsou velice blízko našemu vnímání hudby. Koketovali jsme s myšlenkou provázet Kateřinu na její další hudební dráze. Hned po prvních společných hraních do sebe vše zapadlo a než jsme se nadáli, už jsme zkoušeli jako Kateřina Marie Tichá & Bandjeez.*“

MALALATA

Hudební projekt MALALATA působí na scéně už 14 let a je synonymem pro jedi-

nečnou fúzi balkan beats, gypsy music, reggae a world music. Dvojice slovenských DJs spojuje tyto rytmy do osobitých setů, které doplňuje o nespoutanou a nakažlivě energickou performance.

Pod jejich taktovkou pulzovaly nejen kluby po celé Evropě, ale i ve vzdáleném Japonsku či Mexiku. Duo svou show roztančilo festivaly Colours of Ostrava, Pohoda, Grape, Uprising a vystoupilo na jednom pódiu s esy jako Parovoz, Goran Bregović, Shantel, Mahala Rai Banda nebo Fanfare Ciocaria. Od roku 2011 navíc baví českou a slovenskou scénu žánrovou party Balkan Bashavel, která si svou unikátní atmosférou získala tisíce věrných fanoušků.

The Silver Spoons

The Silver Spoons je anglicky zpívající česká indie pop-rocková kapela. V jejím čele stojí zpěvák anglicko-francouzského původu Augustin Dunn. Na konci roku 2018 The Silver Spoons vydali single He's Got My Money Now, který vypráví o strastiplné cestě muzikanta za úspěchem. Tento singl kapela natočila v Los Angeles s legendárním producentem Danny Saberem, jenž v minulosti produkoval například The Rolling Stones, Davida Bowieho či U2. Díky této písničce a dalším dvěma singlům se kapela dostala do širšího povědomí a vysloužila si cenu Žebřík za Objev roku 2018, Cenu OSA za Nejúspěšnějšího mladého skladatele či dvě nominace na Hudebních cenách Evropy 2, včetně kategorie Kapela roku 2020.

Kapela letos v lednu vydala dlouho očekávané debutové album Come and Get it, na kterém se podílel jako producent několika písní již zmíněný legendární Danny Saber. The Silver Spoons jsou známí energickými koncerty, v nichž nechybí bluesrocková špína ani soulová citlivost.

Nerez & Lucia

Zakládající členové legendárních Nerez Vít Sázevský a Zdeněk Vřešťál se v roce 2019 spojili se zpěvačkou Luciou Šoralovou a natočili desku Zlom. O dva roky později následovalo album Cela, na němž kapela představila 13 písní, jejichž autory jsou především Lucia Šoralová a Zdeněk Vřešťál. Textově je doplňuje slovenská básnička a textačka Silvia Kaščáková. Nahrávka je žánrově velice pestrá, od folkové balady po kvalitní pop. Aranžmá jednotlivých songů jsou dílem Víta Sázevského (vokální party) a Roberta Fischmanna.

Instrumentální výkony jednotlivých hudebníků potvrzují vývoj skupiny Nerez & Lucia. V písních uslyšíte názvuky mnoha evropských kultur i hudebních stylů. Kromě hlavního tria Šoralová - Sázevský - Vřešťál se na albu jako sóloví zpěváci představují i Robert Fischmann a Grégorian Brun. Čeština, slovenština, francouzština i španělština jsou jazyky, ve kterých zpívá nový Nerez. Jediné čtyřhlasé sbory, virtuózně interpretované instrumentální pasáže Davida Lomiče na akordeon a saxofony, Roberta Fischmanna na flétny, klavír a bicí nebo Grega Bruna na kontrabas a kytaru. Album se velikým obloukem vrací do dob vzniku LP Masopust původních Nerez. Dva autoři a jeden hlavní aranžér – to jsou stavební kameny, na nichž stojí nový projekt skupiny Nerez & Lucia.

**Ladná
Čeladná**
5.-6. 8. 2022

Dj Roxtar

Dominik Turza alias Dj Roxtar je DJ, herec a moderátor. Vystudoval soukromou taneční konzervatoř, maturoval na Obchodní akademii a absolvoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze. Byl úspěšný a vyhrál v mezinárodním konkurzu pro cirkusovou společnost Cirque du Soleil. V roce 2020 začal na svůj YouTube kanál nahrávat videa se svým maňáskem Adolfeem, díky kterému se dostal do povědomí širší veřejnosti.

Terne Čhave

Terne Čhave jsou považováni za jednu z nejstarších, ale také nejúspěšnějších skupin hrajících romskou hudbu v Česku. Doma vystoupili na všech velkých festivalech a projeli také velkou část Evropy. Romové byli odjakživa hudební všežravci a dokázali si přizpůsobit k obrazu svému

hudbu jakékoli země a doby, ve které právě žili. Stejně tak se i Terne Čhave zmocnili nástrojů dnešních rockových kapel a spojili jejich potenciál se svou pověstnou energií. Kapela si ale se svým stylem moc hlavu neláme a ani vám na podobné úvahy nezbude čas, většina skladeb se totiž odehrává v ďábelském tempu. Pokud byste ale samou zvědavostí nemohli spát, prozradíme vám, že tohle je skutečný cikánský rock'n'roll alias ROM'N'ROLL!!!

Adobre

Ostravská kapela Adobre vznikla počátkem roku 2007. Hraje avantgardně-epický rock a typické jsou pro ni skladby s filosoficko-duchovními, výhradně českými texty. Domovskou scénou kapely je ostravský Klub Hudební bazar, skupina má ale za sebou celou řadu zajímavých a úspěšných koncertů i mimo svůj rodný region.

Název Adobre vznikl podle neformálního verbálního hodnocení muzikantů po vystoupení tehdy ještě „zábavové a plesové“ kapely – po ostravsky „a dobre“.

Dazed and Confused

Tato mladá kapela s kořeny na Hornovsacku hraje alternativní blues-rock. Vznikla začátkem roku 2018 a ve své energické hudbě okořeněné říznými kytarovými riffy mísí syrovost blues s prvky rocku. Dazed and Confused mají za sebou řadu úspěšných koncertů, ale také získali první místo v mezinárodní soutěži kapel Líheň 2021. V letošním roce kapela plánuje vydat debutové album a vyrazit do světa.

Martin Gredner

Za 20 let djingu se Martin vypracoval mezi českou elitu. Několikrát se umístil v top 10 anketách DJ roku, vystupuje na předních outdoor & indoor parties a klubech nejen v Česku (Macháč, Beats 4 Love, Creamfields, Summer of Love, Roxy, Fabric a další). 16 let je rezidentem jednoho z nejlepších českých klubů Fabric a byl mezi prvními, kteří v Česku propagovali styl progressive house.

Své umění a kvality potvrzuje supportem jmen jako Hardwell, Markus Schulz, W&W, Paul van Dyk, Armin van Buuren Arty a mnoho dalších hvězd světové scény. Potřetí také vystoupil v legendárním londýnském top klubu Ministry of Sound v rámci noci „The Gallery“, nelze nezmínit jeho vystoupení v prestižních čínských klubech G Plus či vystoupení v polské edici TV Viva legendárního pořadu Club Rotation pro 2 000 party people. Martin předvádí špičkový výkon při setech s příchutí deep house, aktuálního house soundu a rád vycestuje do emotivnějších vod progressive trance. Sety v jeho podání jsou emotivním mixem aktuálních bomb okořeněných legendárními klasikami.

5PAK

Mezinárodní vokální acapellový světově neznámý eventový kvintet 5PAK vznikl z jara roku 2015. Vznikl čistou náhodou a čistě náhodně působí dodnes.

**Ladná
Čeladná**
5.-6. 8. 2022

Kdo bude bavit děti?

HUDBA

Kašpárek v rohlíku

Kašpárek je divadelně hudební skupina, která vznikla roku 2007 pro loutkohru Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. Projekt se zrodil jako reakce na nedostatek kvalitních, původních písniček pro děti a také kvůli chybějící mezigenerační zábavě určené společně pro dospělé a děti.

Hudební styl kapely dostal název bejbypank. S klasickým punkem má společného málo i proto, že je určen především dětem, jak napovídá slovo bejby. Je hudebně i textově hravý,

proto bývá přirovnáván ke stylu skupiny Vltava. Ztřeštěné songy v sobě nesou jak neotřelý pohled na svět očima dětí, tak originální postřehy ze světa dospělých.

Pohybový workshop: Jan Onder – Taneční hrátky pro děti

Honza je zkušený taneční lektor, choreograf, tanečník a dvojnásobný vítěz StarDance. Poprvé tančil na veřejnosti, když mu bylo sedm let, a dnes už je z něj skutečná taneční hvězda. Na Ladné Čeladné představí svou akční interaktivní

show plnou energie určenou dětem. Cílem programu je nejen pobavit, ale i vzdělávat a motivovat ke zdravému a přirozenému pohybu. Děti se naučí několik veselých tanečků, nevědomky si pořádně zaposilují a vyřadí se.

Pořad začíná rozvíčkou, po které následuje samotná výuka. Děti se při ní dozví něco o správném držení těla, o rytmice a nezbytném protažení po každém sportovním cvičení. Program je plný hudby, tance a není v něm nouze o legraci.

DIVADLO TRAMTARIE

Divadlo Tramtarie je nezávislé profesionální divadlo z Olomouce. Na Ladné Čeladné soubor uvede dvě představení.

Terezka a kouzelné autíčko

Malé Terezce se stane hrozná věc! Ztratí se na školkovém výletě. A co hůř, ztratí se spolu se svou největší nekomarádkou Ěmou. Ale co teď? Jak se dostanou včas do školky, když už je autobus pryč? Ještě že nakonec objeví kouzelné žluté autíčko, které se umí zvětšovat. A tak holky sednou za duhový volant a vyrazí na cestu, během které zažijí nejedno veselé dobrodružství. Vhodné pro děti od tří let.

O pračlovíčkovi

Báječný výlet do světa dinosaurů, dinosaurů, ptakoještěřů a ptakoještěřek. Trochu poučné, ale hlavně pořádně veselé vyprávění o tom, jak pračlovíček postavil první domeček, jak musel objevit, k čemu je dobrý oheň, jak vyžral nad tyranosaurem a jak zjistil, že ve dvou jde všechno líp. Vhodné pro děti od tří let.

DIVADLO Z TRUHLICE: Pohádka o stolování

DIVADLO

Zájezdové divadlo ze Zlína, které se dětskému divákovi věnuje takřka denně – jezdí po školkách a kulturních institucích, kde s pohádkovou dvojicí – Truhlíkem a Truhličkou (což jsou skřítky z Truhlice) – a s dětmi zábavnou formou řeší základní problémy všedních dnů, jako jsou stolování, etiketa, hygiena, oblékání, ekologie a další. V inscenacích herci zpívají, doprovázejí se hrou na hudební nástroje a do děje zapojují i diváky. Divadlo z Truhlice si v inscenacích dává záležet na iluzivních a profesionálně zpracovaných rekvizitách, kulisách a kostýmech, čemuž se mnohá zájezdová divadla z důvodu absence výtvarníka vyhýbají. Dvojice Truhlíka a Truhličky má například všechny rekvizity, které pocházejí z vnějšího světa, zvětšené, protože oni sami jsou jakožto skřítky malí.

Na Ladnou Čeladnou dvojice skřítků přiveze pohádku, ale cestou Truhlík vyhládl natolik, že si musí nejprve něco uvařit. Ale co? A jak na to? A jak s tím na stůl? Představení určeno pro děti od 2,5 do 7 let.

Praktické informace k festivalu

AREÁL

Otevírací doba:

pátek 14.00 – 0.00 h / sobota
12.00 – 1.00 h

Celý areál je kompletně bezbariérový. Koncerty na Hudební scéně bude přenášet tým televize Polar na velkoplošnou LED obrazovku. Festivalovým programem vás již tradičně provede herec, loutkoherec, moderátor, artista a komik Jirka Krupica, jehož můžete znát například z Divadla loutek Ostrava.

Internet zdarma

V areálu můžete využít WiFi připojení zdarma, které funguje v prostorách tělocvičny a v jejím blízkém okolí.

Kyvadlová doprava zdarma

V době konání festivalu jezdí z Čeladné do Frýdlantu nad Ostravicí a Frenštátu pod Radhoštěm kyvadlové autobusy zdarma.

- Čeladná, Mateřská škola Krteček – FnO, autobusové nádraží
- Čeladná, hotel Yura (dříve Prosper) – Frenštát p. Radhoštěm, vlakové nádraží, zastávka U Škol

Z Čeladné jezdí autobusy od 20:30 do 0:30 co hodinu.

V opačném směru spoje jezdí co hodinu od 21:00 do 23:00. Autobusy poznáte podle festivalové cedulky Ladná Čeladná.

Parkování

Pokud na festival dorazíte autem, zaparkovat můžete u kavárny Kovárna. Parkoviště je viditelně označeno, po příjezdu do obce vás navedou směrovky.

Pestrá nabídka jídla a nápojů

Ve stáncích najdete jak tradiční festivalové pokrmy, například grilované maso, bramboráky či langoše, tak i vegetariánské speciality. Chybět nebude ani pestrá nabídka alko i nealko nápojů, pitná voda je k dispozici zdarma.

UPOZORNĚNÍ PRO NÁVŠTĚVNÍKY

Do areálu je zakázán vstup se psy a s ohledem na divácký komfort nejsou povoleny deštníky. V případě nepříznivého počasí využijte pláštěnky.

Vstupenky: kde a za kolik?

Vstupenky v předprodeji možno zakoupit online přes stránky festivalu www.ladnaceladna.cz nebo v Knihovně a informačním centru Čeladná.

Zakoupením vstupenek v předprodeji:

- urychlíte své odbavení u vstupní brány
- ušetříte, ceny v předprodeji jsou zvýhodněné

Ceny vstupenek	v předprodeji	na místě
Dvoudenní	560 Kč	640 Kč
Dvoudenní VIP	1200 Kč	1300 Kč
Jednodenní	410 Kč	470 Kč
Děti 4-15 let		
Dvoudenní	300 Kč	350 Kč
Jednodenní	240 Kč	290 Kč
Děti do dovršení 4 let	zdarma	zdarma
Dvoudenní rodinné		
2 dospělí + 1 dítě	1020 Kč	1210 Kč
2 dospělí + 2 děti	1270 Kč	1500 Kč
2 dospělí + 3 děti	1500 Kč	1720 Kč
ZTP, ZTP/P		
Dvoudenní	250 Kč	250 Kč
Jednodenní	200 Kč	200 Kč

Klienti ČPZP mohou na místě zakoupit vstupenky s 20% slevou.

www.ladnaceladna.cz

Ladná v Čeladné

5.-6. 8. 2022

pátek

HUDEBNÍ SCÉNA

- 17.00–18.00 **ADOBRE**
19.00–20.00 **ČECHOMOR**
21.00–22.00 **THE SILVER SPOONS**
23.00–00.00 **DJ ROXTAR**

SCÉNA ČPZP

- 16.00–17.00 **DIVADLO TRAMTARIE:
TEREZKA A KOUZELNÉ
AUTÍČKO**
18.00–19.00 **DIVADLO TRAMTARIE:
O PRAČLOVÍČKOVÍ**
20.00–21.00 **NEREZ & LUCIA**
22.00–23.00 **TERNE ČHAVE**

DĚTSKÝ PARK A HERNÍ ZÓNA

**MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ SKÁKACÍ HRAD A DALŠÍ ATRAKCE LUKOSTŘELBA
SPORTOVNÍ HRY PRO STARŠÍ I MLADŠÍ DĚTI DESKOVÉ HRY MINDOK
SOBOTNÍ CELODENNÍ KINO PRO DĚTI PÍSKOVÁNÍ, MALOVÁNÍ KAMÍNKŮ
WORKSHOP FINANČNÍ GRAMOTNOSTI PRO DĚTI**

sobota

HUDEBNÍ SCÉNA

- 13.00–14.00 **DAZED AND CONFUSED**
15.00–16.00 **KAŠPÁREK V ROHLÍKU**
17.00–18.00 **KATEŘINA MARIE TICHÁ
& BANDJEEZ**
19.00–20.00 **STO ZVÍŘAT**
21.00–22.00 **MŇÁGA A ŽDORP**
23.00–00.00 **MALALATA**

SCÉNA ČPZP

- 14.00–15.00 **DIVADLO Z TRUHLICE:
STOLOVÁNÍ**
16.00–17.00 **JAN ONDER:
TANEČNÍ HRÁTKY PRO DĚTI**
18.00–19.00 **MICHAL HORÁK**
20.00–21.00 **5PAK**
22.00–23.00 **DJ MARTIN GREDNER**

ZA PODPORY
OBCE ČELADNÁ

Starosta Čeladné Pavol Lukša: Na YURU jsme získali „zlatý“ úvěr, obecní finance jsou v dobré kondici

Tradiční rozhovor se starostou Čeladné Pavlem Lukšou u příležitosti Ladné Čeladné se na rozdíl od předchozích let věnuje kromě investic a života v obci mnohem závažnějším tématům – válce, plynu, inflaci a anonymním štváčům. Ale zůstalo v něm místo i na hodnocení fotbalu a pozvánku do znovuotevřeného Památníku Josefa Kaluse.

O ZBYTEČNĚ PROLITÉ KRVI

V předchozích rozhovorech ses osvědčil jako dobrý prognostik a předpověděl vývoj politické situace. Tentokrát se nebudu ptát na politiku, ale na válku. Jak se to podle tebe bude na Ukrajině vyvíjet?

Od roku 2014, kdy Rusko zabralo Krym, měl Západ dost času, aby sehrál daleko lepší úlohu, jak tu situaci narovnat. Teď je samozřejmě situace o hodně složitější, protože až skončí válka, tak Ukrajina určitě nemusí být v těch hranicích jako dneska. Ale umím si představit jednoduchou věc, tedy že se Ukrajina stane neutrální zemí, že nevstoupí do žádného vojenského paktu a Západ to bude garantovat.

Co si říkáš, když denně čteš zprávy o vývoji válečného konfliktu jen kousek od našich hranic?

V dnešní době, kdy se máme všichni relativně dobře, by neměli umírat mladí lidé proto, že se politické elity a diplomaté nedokážou domluvit. Až se to uklidní, tak zjistíme, že šlo o zbytečně prolitou krev. A ta krev má pořád stejnou barvu – není ani modrá, ani hnědá, ani žlutá, ani černá, ale červená. A jestli umírá mladý Ukrajinec nebo mladý Rus, tak je to jedno, protože je to vždy tragédie pro jejich matky a rodiny.

Zdá se, že diplomaté se na nějaké rychlé dohody nechystají...

To je špatně nejen pro obě země, ale samozřejmě pro všechny. Teď nemám na

Školu a školky musím opravdu pochválit, tam stejně jako v době covidu fungují v této nové situaci bezchybně. Samozřejmě malým Ukrajincům pomáhá i obec, děti bychom nikdy neměli kastovat.

mysli lidské ztráty při bojích na Ukrajině nebo ekonomické pro celý svět, ale i to, jak se společnost rozděluje. Velkou roli v tom zase hrají média, podobně jako při covidu. Mně osobně se nelíbí – všichni jsme ve druhé světové válce o někoho přišli – jak se začíná bagatelizovat role Bandery a mnozí z něj dělají málem národního hrdinu, protože přikvaltoval Praze rychle na pomoc. A zapomíná se na jeho zločiny, na to, že se choval k Židům a Polákům doslova jako prase. Na to by civilizovaný svět neměl nikdy zapomenout.

O SOLIDARITĚ V ČELADNĚ

Válka zasáhla i Čeladnou, i když našťastí jen tím, že se počet obyvatel zvýšil o ukrajinské uprchlíky.

Původně jsme jim nabízeli ubytování v hotelu YURA, ale to nakonec nedopadlo. A skončilo to možná ještě lépe, protože Ukrajincům nabídli pomoc ti, kteří mají například větší domy a chtěli se zapojit osobně. To je důležité, že nikdo nikoho nenutil, ale lidé se nabídli sami. Na rodinách, které si ukrajinské ženy a děti ubytovaly, si cením hlavně toho, že pomáhají, aniž by to dávali nějak okázale najevo. Naopak, mnozí přišli do školy a automaticky nabídli, že „svým“ novým dětem zaplatí obědy nebo náklady na učitele.

Ve společnosti se začínají objevovat protiukrajinské nálady, v Čeladné tohle není?

Myslím, že u nás to díky aktivitě lidí i skvělému zapojení školy a obou školek probíhá v symbióze. Právě školu a školky musím opravdu pochválit, tam stejně jako v době covidu fungují i v této nové situaci naprosto bezchybně. A samozřejmě pomáhá i obec – v červnu byly školní výlety a my jsme na ně přispěli, aby si je mohly s našimi školáky užít i ukrajinské děti. Jsem toho názoru, že děti bychom nikdy neměli

kastovat, jestli je to Ukrajinec, Rus nebo Maďar. Děti by měly mít jistotu, že prožijí klidné dětství. Na druhou stranu jejich rodiče by si toho měli patřičně vážit.

Takže žádné názory „proti“ jsi nezaznamenal?

Já myslím, že hlavní roli v tom opět hrají média, včetně těch sociálních, protože na Facebooku se plive lépe než z očí do očí. Určitě to není tak, že by naše země byla bezcitná. Jenom když si uvědomíme, kolik se za tak krátkou chvíli vybralo peněz, to je neskutečná věc. Na druhou stranu si politická garnitura musí uvědomit, že život v republice se nemůže zastavit jenom proto, že pomáháme Ukrajincům. Máme především povinnost se postarat o své lidi a tady bohužel vláda zatím „spí“.

O RUSKÉM PLYNU Z NĚMECKA

S tím souvisí obavy, jestli budeme mít v zimě čím topit.

Já si nemyslím, že by se dodávky plynu odstříhly úplně, Putin tu situaci dramaturgizuje, aby pak mohl těžit z vyšších cen. Premiér nás ubezpečuje, že nikoho nenechá padnout, tak věřím, že to bude platit pro všechny, nejen pro občany měst, kde jsou velké teplárny. Na druhou stranu se ukazuje v celé své nahotě paradox, když říkáme, že už nebudeme brát plyn z Ruska. Jenže my ho nebereme z Ruska, protože i když je to ruský plyn, nakupujeme ho z Německa, takže ceny nám neurčuje Rus, ale Němec. Kdyby před lety sociálnědemokratická vláda neprodala Transgas, měli bychom plynovody pořád my. Strategická infrastruktura měla zůstat v našich rukou, stejně jako u elektřiny. Je zcela nesmyslné, aby náš energetický gigant vyráběl elektřinu za pár haléřů a občané ji kupovali přes burzu za mnohonásobně vyšší ceny. To mi hlava nebere. Víím, že ČEZ vlastní stát jen z nějakých 70 procent a zbytek akcií mají soukromí investoři, kterým by se nelíbilo, že budeme

nakupovat elektřinu přímo z elektráren a tím snížíme jejich zisky, ale je výjimečná doba a musí se přijímat výjimečná opatření, ostatně v mnoha evropských státech už to udělali. Například Maďaři to řekli jasně: Nejdříve prodáte Maďarům a pak teprve dáte přebytky na burzu. Víím, že je to až vulgárně zjednodušeno, ale prioritou musí být náš občan a fertyk.

Máš pravdu, nejde jen o hrozbu nedostatku plynu, ale taky o skokové zdražení všech energií.

A nejsou to jen energie – rostou ceny pohonných hmot, potravin... V tomto se musí rychle něco udělat. Souhlasím s politiky, kteří volají například po snížení DPH – proč bychom měli mít právě my v Česku jedny z největších daní na potraviny? Že by jejich snížení znamenalo výpadky příjmů státu? Tady jde o základní životní potřeby lidí, ne o nějaký populismus, a vláda by si to měla co nejdříve uvědomit. Koneckonců podívejme se do sousedního Polska na jejich úlevy pro zemědělce. U nás se začínají podporovat zemědělci, kteří si to doslova vyřvali. Zasejí řepku, pšenici a jiné dobře prodejné komodity a nákladnější výrobu, zejména tu živočišnou, ale i ovocnářskou a zemědělskou, tu nedělají, protože se jim nevyplatí. Tyto výroby by však měly být hodny podpory například alespoň snížením odvodů na zdravotním a sociálním pojištění. To se však neděje a tak se jen díváme, jak naše média s radostí jezdí do Polska a informují nás, jak je tam levně. Levně proto, protože si svůj trh chrání. My svůj trh otevřeli dokořán a nechali lidi napospas řetězcům a jiným globálním hráčům.

Opravdu je situace tak vážná?

Máme energeticky náročnou výrobu a situace brzy dopadne i na další lidi, například na ty, kteří mají rozestavěné baráky. Za covidu se snižovala výroba, pak zas nebyl materiál, nebyli lidi a stavby logicky nabíraly skluz. Mezitím se zvedly úrokové sazby, takže když teď budou lidi hledat novou fixaci hypoték, těžko dostanou lepší úrok než kolem sedmi osmi procent. Což povede k tomu, že se budou prodávat rozestavěné domy a to je cesta do pekel. Souvisí to i s tím, že zejména výroba cementu a stavebních hmot patří k energeticky nejnáročnějším, tak jsem upřímně zvědavý, jak se to bude vyvíjet. Takže neříkejme občanům „nenecháme vás padnout“, neříkejme lidem, že v zásobnících máme plyn dost, ale řekněme jim, za jakou cenu. To je teď zajímavá především. To totiž nebude o ceně svobody, ale holého přežití.

Když ses vrátil k plynu – i celá Čeladná „jede“ na plyn. Lidi si v rámci kotlíkových dotací zrušili kotle na tuhá paliva a teď topí plynem.

Naše centrální kotelna jede taky na plyn – to znamená 90 obecních bytů, 30 bytů v DPS a další bytovky, které jsou ve společenství vlastníků. A s tím teď nic neuděláme – nemáme ani prostory, kde bychom mohli vybudovat například kotle na uhlí. Tady věřím, že tak zle abychom netopili plynem vůbec nebude, ovšem za jakou cenu.

Vypadá to, že o plynu bude celý dnešní rozhovor. Ale mám i další témata.

Když už mluvíme o plynu, tak ještě připomenou událost, na kterou už si dnes vzpomene jen málokdo – jen jako jasný důkaz, jak je škodlivé, když se chodí ode zdi ke zdi. Vzpomínám si, jak nás někdy po roce 2000 oslovilo OKD, že mají ve Frenštátě problémy s metanem, který by mohli jímat, čistit a dávat do plynovodů vybudovaných obcemi. V tu chvíli se zvedly prapory fundamentalistů – ti, kteří možná dohlédli akorát na to, že po pondělku přichází úterý, to brali jako záminku pro údajnou budoucí těžbu. Ano, uhlí v Beskydech těžit nechceme, na druhou stranu jsem už tehdy říkal: Až na tom jednou bude stát špatně, tak možná budeme litovat. Dnes jsme mohli mít plynovod z Frenštátu do jednotlivých obcí... Po bitvě je každý generál. Nevzpomínejme, co jsme mohli před dvaceti lety, možná by to nebylo pro všechny obce, ale měli bychom možná jakési náhradní řešení. Teď máme náhradní řešení, jak říká jedna nejmenovaná politička, která řídí poslaneckou sněmovnu, že si máme dát teplejší svetr a teplotu radiátorů snížit o tři stupně. Bohužel, když do radiátorů z kotle žádné teplo nepříjde, tak můžeš snížit o tři, o šest nebo i o deset stupňů, svetrů můžeš mít deset, a stejně ti teplo nebude.

Proč se tehdy ten projekt neuskutečnil?

My bychom Kolářkovi (bývalý ředitel OKD, pozn. red.) ty plynovodní řady prodali, ale ostatním obcím se do toho moc nechtělo. Smetlo se to ze stolu, bez pořádné diskuze, protože hlavně frenštátští měli pocit, že vybudováním degazační stanice by si OKD dělalo předpolí pro budoucí těžbu. Nechci dnes, po tolika letech, si hrát na chytrého, ale já byl vždy pro to alespoň zkusit. Na druhou stranu, kdo ví, kde bychom se dnes dostali s Bakalou, takže hrůza domýšlet.

O „ZLATÉ“ INVESTICI DO HOTELU YURA

Pojďme k dalším tématům, která lidi zajímají. Už více než rok ovlivňuje život v obci vývoj kolem Prosperu, dnes hotelu YURA. Neříkáš si někdy, že jste vloni na apríla měli rozhodnout jinak? Dnes by hotel vlastnil nějaký soukromník a ty by ses musel starat maximálně o to, jestli se ti líbí jejich polední menu nebo půjdeš na oběd jinak.

Nelitoval jsem ani minutu. Dneska už je jasné, že nákup hotelu a pozemků u náměstí bylo to nejlepší, co jsme mohli udělat. Získali jsme strategické nemovitosti, scelili obecní majetek v centru a teď můžeme ovlivňovat, jak se bude dále vyvíjet. Ale postupem času se ukazuje i finanční výhodnost investice, na kterou jsme si půjčili ani ne za pět minut, ale doslova za vteřinu dvanáct, když jsme na dvacetiletý úvěr ve výši 68 milionů získali ještě „starou“ úrokovou sazbu 1,95 s desetiletou fixací. Jak říká blahé paměti Paroubek: Kdo z vás to má? Když vezmu jenom úroky – Česká národní banka teď krotí úrokovou sazbu kolem sedmi procent, tak jen rozdíl inflací, dnešní úrokovou sazbou a našimi úroky nám z těch 68 milionů ukrojil docela slušný krajíc. Meziroční inflace byla v červnu 17 procent, zlí jazykové tvrdí, že ta skutečná je až 20 procent a možná se k ní koncem roku dostaneme i oficiálně. Když do toho započítám ceny stavebních materiálů, tak jsme v žádném případě neprodělali. Samozřejmě je to starost, protože máme v majetku obce další barák, do kterého musíme taky strkat nějaké peníze. Ale to každý vlastník ví, že se musí o svou nemovitost starat. Využili jsme toho, že předchází vlastník připravil projekt na novou trafostanici a my jsme ji vybudovali. Škola a školky se s provozovatelem dohodly, že udělají

v bazénu plaveckou výuku pro děti, proto se tam bude montovat zábradlí a plavecké dráhy, prostě potřebné věci pro výcvik a bezpečnost. Něco nás to stojí, ale obec tím zase zhodnocuje svůj majetek.

Obec je napadána i za to, že vybrala provozovatele, který nabídl nižší cenu než druhý zájemce.

To je pravda, ale i tady si za naším rozhodnutím stojím. Druhá nabídka byla o něco vyšší, ale od firmy, o které jsme nenašli nic, co by svědčilo o tom, že má něco společného s hotelnictvím. A my už jsme se hodně krát přesvědčili, že kvalita je důležitější než cena, protože ve výsledku se vám to mnohonásobně vrátí.

Takže s nájemcem jste spokojeni?

Bylo to dobré rozhodnutí, pracuje na provozu i zkrášlování hotelu s celou rodinou a naplno. Líbí se mi jeho heslo: Každý den se posunout o centimetr! A je to vidět na prvním pohled – funguje bazén i wellness, vaří dobře, otevřel nové bistro. A hotel je obsazený. Nájem platí včas – to mluví za vše.

Nerozhodne se nakonec obec, že provoz hotelu zachová?

Zajímavá otázka. Proč také ne, když to bude fungovat. Nemáme založené ruče, víme, co chceme a máme i studie, co a jak z toho udělat. Do diskuse chceme zapojit i občany, ale ještě nedávno dozníval covid a blíží se

volby, takže na veřejné slyšení a konstruktivní diskuzi přijde, nebo také ne, čas po volbách. Hotel je pronajatý na tři roky s opcí na další roky, takže máme dost času, abychom vše důkladně připravili. Záměr zůstává stejný – sociální bydlení pro seniory a pro mladé rodiny. Tím, že bývalý majitel přikoupil i okolní pozemky, nabízí se i varianta, že by tady hotel v nějaké minimalistické podobě zůstal i do budoucna. Pozemek je zhruba stejně velký jako celé náměstí, takže na další záměry, které jsem popsal, je tu prostoru dost.

O ZBABLÝCH ANONYMECH

Před rokem jsme v rozhovoru probírali čistírnu odpadních vod a ty jsi vyzval developery, kteří požadují zvýšení její kapacity, aby se na tom s obcí podíleli.

Přišel někdo?

Zatím mají někteří developeri představu, že si vybudují vlastní čistírnu v obytné oblasti. Což samozřejmě nebude jednoduché pro jakékoli vedení obce, zejména pak pátou kolonu, takovému nesmyslnému umístění stavby ČOV vyhovět. Dokonce jsem zaznamenal i návrhy, že něco přispějí nebo že ČOV odkoupí, ale to byla jen taková lákadla ve stylu „když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají“. My nepotřebujeme, aby ji od nás někdo kupoval. Kdysi jsme chtěli ČOV prodat SmVaKu a oni ji tehdy nechtěli, že

je ztrátová. Teď už dávno ztrátová není, akorát počet obyvatel obce se navyšuje a nemáme kapacitu, abychom připojovali nové. Jenže místo toho, abychom kreslili projekty na zkapacitnění a sháněli dotace, musíme se zabývat žabomyšími právními spory s developery a udavači. Pořád něco musíme hledat v archivech, dokazovat... Přitom Čeladná vždycky jednala s péčí řádného hospodáře a nikdy jsme nikoho neokradli ani nezvýhodnili, za tím si stojím. Mnozí, co nás udávají, někteří tu jsou doslova pár dnů i se stěhováním, by vás tak rádi přesvědčili o opaku... Výsledek je nulový, ale jejich zarputilost ovládnout tuto obec obrovská.

A to už jsme u takzvaných pamfletů.

Mě na nich nejvíce zaujalo, že se pod ně nikdo neodvážil podepsat.

Asi se obává našich právníků [smích]. Ale jednou se každému udavači stane jeho obec malá, protože se lidi dozví, co je to zač. Jedno vím jistě – žádný pamflet by nikdy nevyšel, kdybychom nechali volný průběh bezbřehé výstavbě, jak si to někteří developeri představovali. To, že jsme dělali revizi územního plánu a pozemky, na kterých se šest a více let nestavělo, jsme převedli zpátky k jejich původnímu účelu, spustilo všechny ty anonymní protesty. Proto bylo na obec podání ohledně Památníku Josefa Kaluse, proto začaly vycházet pamflety...

Některé konstrukce z „pamfletů“ jsou tak krkolomné, že se jim snad ani nedá uvěřit...

Je dobré udělat knihu hříchů starosty, jen kdyby byla oprávněná. Ale ukázalo se, že pamflety jsou plné nesmyslů a lží, někdy až neuvěřitelných. Třeba že vlastníci BRC koupili bývalou nemocnici za stovku – každý, kdo se podívá do smlouvy, tak vidí, že ta stovka byla poslední splátka leasingové smlouvy. Lhali, dělali špatné jméno řediteli Bajgarovi, jeho společníkovi Dudysovi i dalším majitelům firem. Ve výsledku pak vlastně i celé Čeladné, protože naše lázně jsou dnes právě díky Milanovi Bajgarovi a Romanovi Dudysovi obecním klenotem a Památník Josefa Kaluse nejzdařilejším zrekonstruovaným obecním majetkem.

Když jsou argumenty tak jasné, proč se obec nebo napadení lidé nesoudí?

Všichni by to vyhráli. Třeba obvinění firmy REVIS, která podle pamfletů získala zakázku na PJK proto, že Lukáš Bražina byl zastupitel – přitom se o zakázce rozhodovalo dávno před volbami, ve kterých byl Lukáš zvolen zastupitelem. A proč se on a další nesoudí? Bylo jasné, že jde o letošní komunální volby a do té doby by se žádný soud nestihl. Já doufám, že po volbách bude klid. Věřím, že – ať už vyhraje volby kdokoli – si lidé do vedení obce „pátou kolonu“ nezvolí, protože nikdo v Čeladné nechce deset nových penzionů na golfu a sídliště padesáti nových rodinných domů za Hruškou... A už vůbec nikdo nechce, aby měl starosta na každého neposlušného občana „složku“ a vydával anonymní zpravodaj plný pomluv.

Přece jen se ale za anonymního vydavatele těchto „zpravodajů“ několik lidí postavilo. Proč to udělali?

Že našli tak ochotnou pátou kolonu, to mě až tak nepřekvapuje. Její složení je docela zajímavé. Jedna část občanů, kteří se do svaté války proti Lukšovi zapojili, má pocit, že jejich děti měly být zaměstnané na obecním úřadě a místo nich jsme přijali jiné uchazeče. Ale neuvědomují si, že o zaměstnancích úřadu nerozhoduje starosta, ale komise na základě konkurzních řízení. A v té komisi je obec jen jedním účastníkem, dále tam jsou například lidé z kraje a další odborníci. A my jsme vždy přijali toho uchazeče, kterého nám doporučila komise.

O SNECH DEVELOPERŮ

A kdo ještě bojuje proti současnému vedení obce?

Další skupinu tvoří lidé, kteří jsou tady šest nebo sedm let a mají pocit, že je to oprav-

Líbí se mi heslo provozovatelů YURY: Každý den se posunout o centimetr! A je to vidět na první pohled. Funguje bazén i wellness, vaří dobře, otevřeli nové bistro. Hotel je obsazený. A nájem platí včas, to mluví za vše.

ňuje k tomu, aby řídili obec. Tak rádi by rozhodovali, kdo ještě v obci stavět může, jak mají jejich domy vypadat... Těch je mi líto, neuvědomují si totiž, že s tímto přístupem by tady nikdy nemohli nic koupit ani postavit. Ale ode mne nikdo nikdy neslyšel, že bych obyvatele rozdělával na starousedlíky a na ty, kteří jsou tady noví. Ti, kteří si tady koupili byty, ať už investiční nebo k bydlení, nebo kteří si tady postavili domy, tak jsem je nikdy neoznačoval jako náplavy ani jako návštěvníky, kromě jednoho (směje se a dodává: „...rád komukoliv vysvětlím proč...“). A to z jednoho prostého důvodu: Našli tady svoje místo a je jen na nich, jak se do této naší obecní společnosti zařadí. Není to o tom, že je bude nějakým způsobem kastovat kdokoli, kdo bude sedět na radnici. Svým vlastním životem se sami zařadí. Samozřejmě je pro nás někdy úsměvné, když někomu vadí, že tady kokrhá kohout, štěká pes nebo zvoní kostelní zvony, ale tak to měli všichni, kteří tady přišli třeba už před rokem 1989. Nakonec se všichni s obcí sžili, protože je tu krásně a je tu místo pro každého. Ale samozřejmě jen pro ty, kteří respektují všechny ostatní, abychom se v konečném důsledku mohli respektovat všichni. Ani k té revizi územního plánu jsme nepřistupovali z nějakých sobeckých důvodů, ale proto, že jsme dospěli do situace, kdy můžeme v obci zastavět jen určité procento území. Jenomže skoro 30 procent pozemků bylo blokováno, protože byly v územním plánu jako stavební pozemky, ale léta si jich nikdo nevšímal, nestavěl na nich. To vše samozřejmě nelze majitelům pozemků vyčítat, na druhou stranu je ale také nezpochybnitelným právem obce a zastupitelů, aby se toto procento dlouho ke stavbě nevyužívaných pozemků zmenšilo a příležitost dostali ti, kteří stavět chtějí. Pro mnohé z nich však stávající doba není příliš příznivá.

O VOLBÁCH

Před čtyřmi lety jsi zvažoval, že budeš kandidovat naposledy. Změnil si názor?

Když zastupitelstvo rozhodlo, mimochodem správně a v souladu se zákonem, o revizi územního plánu, oslovil Pros ředitele beskydského rehabilitačního centra Bajgara, aby proti mně vytvořil kandidátku, že to celé

zaplatí. Bajgar odmítnul a začaly se dít věci. Nejprve „podání“ na ÚOHS ve věci Památníku Josefa Kaluse, vydávání lživých pamfletů, poté vydírání Bajgara, aby odstoupil, že se na něj chystá kompromitující kampaň, a jiné estébácké metody s cílem zastrašit lidi. To byl pro mne impuls jít znovu do voleb.

Takže jen toto rozhodlo?

Z velké většiny tato nenažranost, kdy si někdo myslí, že může všechno. Stavět na černo nebo vydírat lidi, kteří nikdy neodmítli komukoli pomoci, jako Bajgar s Dudysem. Tou poslední kapkou byly ony nenávistné a lživé letáky. Víš, jsme na malé obci, nikoli v Palermu. Tady člověk může být znechucen jen tím, že shodou okolností jeden udavač nosí stejné jméno, jaké mají i dvě poctivé a slušné rodiny v naší obci. Vzpruhou pro mne je, když jsi na návštěvě u jubilantů a oni se ti svěří, že jedna pilná „včelka Mája“ obráží dům od domu, všechny občany obce, a vysvětluje jim, že ten pán je vlastně z Čeladné, ale když se lidi zeptají, od koho je, tak jen trapné až zoufalé lhaní... Nikdy však není zapomenuto kydání na starostu a pomlouvání vedení obce. Ano, to byl motiv pro moji letošní kandidaturu. Víš, s našimi lidmi jsem prožil mnoho dobrého, byly ale i doby, které prověřily charaktery, ať již jsme šli do výstavby náměstí a nebo nedávno do koupě hotelu YURA. Nikdo z lidí nechtěl, aby v centru obce byla ubytovna a obchodování s bídou. Byl jsem na kraji i v poslanecké sněmovně, ale jsem přesvědčen, že jsem tam našim lidem ostudu neudělal. V tom budu mít vždy čisté svědomí, protože vždy to bylo obci a jejím občanům ku prospěchu. Nicméně vím, že o výsledku voleb si rozhodují občané samotní a já, jako již tomu bylo mnohokrát, s pokorou přijmu jejich rozhodnutí a tím rozhodnutím je pro mne výsledek voleb.

Co jim chceš po tolika letech nabídnout?

Víš, všechno není jen o penězích (smích), v kase něco je. Musíme dotáhnout věci jako chodníky, využít dotace na startovací byty a byty pro seniory. Důležité je také udržovat majetek a to je někdy těžší, než jej vybudovat. Nenabízím nic zvláštního. Chci občanům nabídnout jistotu před rozpínavostí developerů a nenávisť jejich pátých kolon. Žijeme přeci v této krásné obci a je na nás všech, my se všichni musíme rozhodnout, jestli zvolíme cestu pátých kolon, tedy udávání, pomlouvacích plátků či bezbřehé zástavby, nebo budeme společně rozvíjet a doplňovat infrastrukturu obce dle potřeb občanů, nikoli pro zisky developerů.

O OBECNÍ KASE

Narazil jsi na peníze – v jakém stavu jsou obecní finance?

Na rozdíl od mnoha obcí, které v dnešní ekonomické situaci se svými rozpočty bojují, je finanční kondice Čeladné velmi dobrá. K dnešnímu dni (rozhovor vznikl 15. 7., pozn. red.) máme na účtech polovinu hodnoty hotelu YURA. Je dobré mít v této době uložené peníze v nemovitém majetku, ale i patřičné rezervy, protože nás také čekají investice a samozřejmě nevíme, kolik budeme v budoucnu platit například za elektřinu a plyn, tedy o kolik se prodraží provoz našich nemovitostí. Hospodaříme odpovědně, máme dlouhodobé plány... I kdybychom museli kvůli inflaci některé investice omezit nebo odložit, určitě se není třeba obávat, že bychom neměli peníze na provoz obce a služby pro občany nebo na splátku úvěru, a věřím, že tam se určitě stejně jako při předchozím úvěru neopozdíme s jedinou splátkou. Chápu, že jsme museli nákupem nemovitosti v centru obce rozpálit do běla především dva lidi spojené tímto „hotelovým poutem, oni totiž prodali tyto nemovitosti za daleko nižší cenu, než si představovali. Samozřejmě chtěli s kupujícím před podpisem u notáře handlovat o jednotky milionů, ale byli odkázáni do patřičných mezí. Nový majitel pak s ohledem na covidovou situaci v naší zemi, ale s rostoucími cenami nemovitostí v naší zemi, se rozhodl hotel prodat a obec toho využila. Dlužno dodat, že přikoupil nejen pozemky kolem hotelu, k tomuto rozhodnutí by tyto dvě osoby jen stěží hledaly ony „pověstné koule“, ale hlavně dal obci slovo, že nám dává od února do prvního dubna 2021 čas na rozhodnutí. Na rozdíl od těch dvou, i když mu byla nabízena vyšší částka, své slovo dodržel. Získali jsme cenné pozemky v centru obce a v dobách krize, která se na nás valí, likvidní majetek.

A co ty investice? Bude obec investovat nebo čekat, jak se situace vyvine?

Některé projekty už jsou doslova na spadnutí, například fotovoltaika na střeše základní školy – tam neřešíme peníze, ale to, že firmy nemají lidi a hlavně nejsou fotovoltaické panely. Do konce srpna bude hotový nový koberec na školním hřišti za necelé tři miliony. A samozřejmě pracujeme na dalších projektech.

Třeba na slibovaném veřejném osvětlení?

Na veřejné osvětlení už máme hotový projekt a podali jsme žádost o dotaci. Ale rekonstrukce zřejmě asi letos nezačne – výběrové řízení a další procesy něco zaberou a navíc celý projekt modernizace je dost rozsáhlý.

Neřeším, že fotbalový tým mužů zase sestoupil, to už jsme zažili... Hlavní pro mě je, že peníze, které dáváme do sportu, slouží dětem. Ať už se podíváš na fotbalové hřiště nebo do haly, pořád se něco děje.

A co chodník?

Můžu potvrdit, že chodník na Horní Čeladnou určitě bude. Bohužel stále čekáme na zapsání pozemkových úprav, to nás limituje, jinak mohlo být už dávno hotovo. Některé pozemky už jsme vykoupili a u dalších máme džentlmenské dohody, že smlouvy podepíšeme v okamžiku, kdy budou pozemkové úpravy dokončené a zapsané. Dříve to vypadalo, že se jednání s majiteli pozemků potáhnou, ale je vidět, že lidi na chodník čekají a chtějí ho. Cesta nahoru od Lípy je docela nebezpečná. Ozývají se sice hlasy, že bychom měli raději udělat cyklostezku, ale já osobně jsem přesvědčený, že chodník je daleko důležitější než cyklostezka.

Zmínil ses o výběrovém řízení. Jak to vypadá se zakázkou na Památník Josefa Kaluse, za kterou ÚOHS obci udělil pokutu 100 tisíc korun?

Dali jsme to k soudu, protože máme pocit, že ani ÚOHS nám nemůže diktovat, co si máme myslet a jak se máme o obecní majetek starat. Stejně to vidí i naše právní zástupkyně. A pořád platí to, co jsem řekl: Pakliže soud řekne, že jsme v zakázce pochybili, tak těch sto tisíc zaplatím ze svého.

O FOTBALU

Pojďme teď ke společenskému životu v obci. Ten tvoří i fotbalový klub, ale vzhledem k výsledkům týmu mužů někteří namítají, že jde o černou díru na obecní peníze.

Obec nefinancuje jen fotbal, ale snažíme se o rozvoj sportu jako takového. Většina lidí se mnou bude asi souhlasit, že je lepší, když běhá čtyřicet nebo padesát dětí na hřišti, než kdyby seděli u počítačů a mobilů, a to ještě v tom lepším případě. Ale jak jsem řekl, není to jen o fotbale, ale i o atletice nebo hasičském sportu. Všude máme kvalitní a nadšené trenéry a proto se je snažíme podporovat, aby mladí více sportovali a méně seděli doma.

A teď konkrétně k tomu fotbalu. Proč muži sestoupili?

Fotbal je hra s kulatým míčem a nám se nepovedly poslední dvě sezóny. První byla covidová, tam jsme se ještě zachránili. Ale

doba po covidu nám v oblasti sportu přinesla několik překvapení. Když se fotbal nehrál, tak si manželky začaly více hýčkat své muže, měly je často doma a hodně chlapů s fotbalem skončilo. Další skončili proto, že se začali více věnovat práci. Mužů bylo letos málo, žádná konkurence, špatná tréninková kázeň. Podtrženo, sečteno – sestup do I. A třídy.

Takže teď tým zbrojí na postup?

Spadli jsme už dvakrát a vždycky jsme po roce postoupili zpátky, ale tentokrát nechci, aby to bylo tak rychle. Stačí mi, když fotbal zůstane slušnou zábavou pro diváky, aby se lidi mohli v sobotu nebo v neděli sejít a zafandit. Mnohem důležitější než postup je to, abychom vytvořili zázemí pro mládež. Díky naší obětavým trenérům začíná naše úsilí přinášet po letech své ovoce – opět máme dorostence, k tomu samozřejmě žáky a přípravku. Čím víc dětí na hřišti, tím méně starostí s využitím volného času nejen pro rodiče, ale pro celou obec.

Jinými slovy – obecní peníze půjdou hlavně na sportování dětí?

Sport v obci rozhodně není černá díra, o tom svědčí neustálé hemžení dětí na fotbalovém hřišti nebo za školou na atletickém hřišti, kde budeme vyměňovat povrch. Je to vidět i na využití sportovní haly. V této oblasti trochu supluje roli státu, který se na amatérský sport absolutně vykašlal. Říkalo se, že do sportu půjdou peníze z hazardu, ale možná mnohde zjistili, že jednodušší než starat se o sportování dětí je postavit chodník. Obecní peníze navíc nejdu jenom do sportu, podporujeme i další spolky, kulturu... Dneska nemůže nikdo tvrdit, že se v obci nic neděje – naopak někteří říkají, že se toho děje až moc.

To zní trochu jako samochvála.

Když tě v pamfletech anonymní písálkové pravidelně urážejí, tak se musíš pochválit sám (smích). Ale každý musí uznat, že na obec se třemi tisíci obyvateli tady máme naprosto všechno – lékárnou, zubaři a dětským lékařem počínaje, obvodní lékaře bere me jako samozřejmost, což mne mnohdy mrzí, a poštovními službami konče. Máme tady rehabilitační zařízení, kulturu... a kdo chce divadlo, tak se díky aktivitě kulturní komise a podpoře obce dostane i do divadla. A nesmím zapomenout na dlouhodobou podporu památek, především naší nejstarší historické památky v obci, kostela svatého Jana Nepomuckého. Myslím si, že to, co postavili naši předkové, bychom měli udržovat. A to, co jsme postavili my, sice nejsou památky, ale praktické věci, a o ty se musí me starat taky.

O PAMÁTNÍKU JOSEFA KALUSE

K historii patří i Památník Josefa Kaluse, který se po rekonstrukci a covidu letos otevřel pro veřejnost.

Máme skvělého správce, který se o objekt stará opravdu dobře, a přináší to první výsledky. Památník jsme otevřeli výstavou obrazů, teď se chystá další. Lidé si do památníku zase začínají nacházet cestu a z toho mám radost.

Pořád platí, že chce obec areál PJK dále rozvíjet?

Chtěli bychom, aby se památník stal základem jakéhosi návštěvnického centra, které by mělo místním lidem i turistům ukázat, jak žili naši předkové. Památník má zhruba hektarový pozemek, navíc blízko Čeladenky, a do budoucna se tam dá vymyslet a upravit hodně zajímavých věcí. Nesouhlasím a nikdy nebudu souhlasit s tím, že není naše povinnost, abychom se o tento areál starali. Naopak – je to naše povinnost, ten barák je ještě z předminulého století a když ho naši předkové koupili, aby v něm vybudovali školu, a je naší povinností na jejich úsilí navázat a rozvíjet ho. Povinností nás všech, kteří jsme tady vyrostli a žijeme, je památník uchovat pro další generace, protože naši dědové a prapradědové ho vybudovali pro nás. To je hodnota, která se nedá vyjádřit penězi.

O LADNÉ ČELADNÉ

Rozhovor nemůžeme uzavřít jinak než pozvánkou na Ladnou Čeladnou. Na co se letos těšíš nejvíc ty osobně?

Hlavně na páteční vystoupení Čechomoru – měli hrát na Ladné už vloni, tak se na jejich koncert těším dvakrát tolik. Málokdo totiž ví, že jeden z jejich členů od roku 1990, skvělý trumpetista i harmonikář Radek Pobořil měl bratra Evžena, který léta pracoval na obecním úřadě jako správce majetku, kterého po odchodu do důchodu nahrazuje Jindřich Michna, který mimo jiné hraje také skvěle na trubku.

Z malého festivalu vznikla prestižní událost, která má na hudební mapě své místo.

Je to neuvěřitelné, ale letos nás čeká už sedmý ročník. Sedmička je šťastné číslo, takže věřím, že bude pěkné počasí a všechno dopadne dobře.

Nabídne festival i letos speciální program pro děti?

To je jeden z hlavních důvodů, proč všechno vzniklo. Festivalů je v Česku i v našem regionu hodně, ale my jsme chtěli vytvořit akci, na kterou můžou rodiče vzít i své děti a všichni se pobaví společně. Rád bych pozval i naše občany, kteří se na Ladnou

třeba ještě nikdy neodvážili – festival je opravdu rodinný a své místo si na něm najde každý. Program pro děti bude tradičně hodně pestrý, od kapely Kašpárek v rohlíku přes několik divadelních představení až po spoustu soutěží nebo projekt Celé Česko čte dětem, kde dětem čtou knihy i vystupující zpěváci. Věřím, že se opět pobavíme stejně dobře jako v předchozích letech, protože na každém ročníku bylo něco, na co dodnes vzpomínáme.

A na co nalákáš přespolní?

Budu rád, když nezůstanou jen ve festivalovém areálu, protože v obci najdou několik novinek, které dříve nezažili. Můžou vyzkoušet třeba novou kuchyni hotelu YURA, skvělý tatarák v pizzerii Siesta Čeladná a určitě by si neměli nechat ujít návštěvu Památníku Josefa Kaluse, který bude v době festivalu samozřejmě otevřený.

Vladislav Sobol

Památník Josefa Kaluse

ČERVENEC a SRPEN

Úterý – neděle 9:00–16:00

Skupinové prohlídky mimo
návštěvní dobu: 739 219 838

Vstupné 20 Kč

Z NÁVŠTĚVNÍ KNIHY

- Třída jako z mého dětství.
- Zástupci Muzea vystěhovalectví Lichnov si přišli prohlédnout vaše muzeum v Čeladné. Krásné a inspirující. Také vás zveme k návštěvě.
- Díky za vzpomínku na básníka (nedoceněného) a za pomyslný návrat do dětství.
- Děkuji za prohlídku, moc krásně opraveno. A zároveň inspirativní místo.
- Je dobře, že se takovíto lidé připomínají v jejich prostředí. Díky za pěknou prohlídku.
- Vrátili jsme se do školních let, kdy jsme tady chodili. Děkujeme za prohlídku, je to hezké, vzpomínáme.
- Děkujeme za perfektní prohlídku. Rekonstrukce se velmi vydařila! A ještě děkujeme za pěkný výklad panu Milanovi.
- Krásné překvapení a zastávka na naší turistice. Děkujeme za výklad.
- Nádherná výstava s pěkným výkladem. Podarená rekonstrukcia.

"Botanica" MONA

Retrospektivní samostatná výstava výtvarnice a rodačky z Čeladné Moniky Otáhalové (Schichorové) mapuje poslední léta tvůrčí práce. Vystavuje od roku 2019 a má na kontě několik společných výstav. Její obrazy a ilustrace jsou součástí mnoha soukromých sbírek. Vydala několik limitovaných edicí autorských interaktivních kalendářů.

Výstava v galerii Památníku Josefa Kaluse v Čeladné
potrvá od 6. 8. do 30. 10. 2022.

Zahájena bude vernisáží 4. srpna 2022 v 16 hodin.

Srdečně Vás zveme!

Monika Otáhalová se narodila na Čeladné, žije v Hrachovci u Valašského Meziříčí.

Malování a kreslení se věnuje od útlého věku. V poslední době se věnuje tvorbě věnované Zentagle, malbě akrylem, akvarelem, monotiskem a kombinaci těchto technik. Její obrazy vyjadřují empatii k přírodě a k samotnému životu. Díla chápe jako osobní prožitky, spojené s fungováním přírodních procesů, a propojení s přírodou v jeden celek. Propůjčuje tak svým obrazům pozitivní energii, která působí bezprostředně na diváka.

Prázdninové seniorské venčení

Červenec u nás v pohodě

Červencové akce proběhly dle plánu, krom níže uvedených programů probíhaly další pravidelné akce v klubovně, tzn. zdravotní cvičení obou skupin a úterní karetní posezení, angličtináři mají jako všichni školáci prázdniny. Ještě zbývá (po uzávěrce) uskutečnit tradiční grilování u Kupčáků.

LETNÍ CESTA DO BRC

Jedna z tradičních vycházek narazila na tropický den, takže pěšky šli opravdu jen odolní, většina volila dopravu busem. Zhlédli jsme krásné květinové malby paní Borské v Laře a ve stínu slunečníků pak poseděli v dobrém rozmaru na zahradě restaurace U Sestřiček.

DO PAMÁTNÍKU JK A POTÉ DO STODOLY

Ještě zdatní chodiči šli navzdory přeháňkám pěšky, ostatní jeli busem. Sešli jsme se v Památníku Josefa Kaluse, kde nás čekal pan Moravec a následovala komentovaná prohlídka objektu, včetně interesantní výstavy obrazů pánů Semlíka a Ožany. Posléze jsme se přesunuli do oblíbené Stodoly a pohodové odpoledne zde završili.

VÝLET DO BAŠKY

Busovými spoji jsme se přesunuli do Bašky, kde nás v tamní knihovně očekávala paní Dajana Zápalková. Jako vždy v příjemné atmosféře jsme volně poklábosili, prohlédli interesantní obrazy Marie Tiché a posléze jsme se prošli k přehradě, poseděli ještě v restauraci U Lesa a domů se vrátili vlakem. Prima výlet.

CHATA DUKLA

Tropické počasí donutilo všechny účastníky použít bus k restauraci Kněhyně, odtud už jsme se pak dovezli k Chatě Dukla, kde jsme na terase ve stínu slunečníků strávili pěkné odpoledne.

V dobrém rozmaru na Dukle

Cestou z PJK v oblíbené Stodole

U paní Zápalkové v knihovně v Bašce

PÁR SLOV ZÁVĚREM

I když není v této době mnoho důvodů k všeobecnému jáso,u, přejí Vám všem pěkný srpen a buďte zdraví.

Petr Bernady

S panem Moravcem v Památníku Josefa Kaluse

PROGRAM NA SRPEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00
skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé prázdniny

SRPNOVÉ AKCE

Oklikou do Pařezu

čtvrtek 4. 8., 14:30

Společná vycházka s cílem v restauraci U Pařezu. Půjdeme směrem k BRC a po „okruhu Anny Trefilové“ pak dorazíme do cíle. Méně zdatní dojdou přímo (cca 15:20). Sraz pěších ve 14:30 před DPS.

Lázeňské bubnování

STŘEDA 10. 8., 14:00

Vycházka do BRC, kde nás bude očekávat pan Matýsek a společně si v tamní tělocvičně opět po roce zabubnujeme (od 15:15). Posléze si prohlédneme výstavy, posedíme U Sestřiček a vrátíme se domů. Sraz pěších ve 14:00 před DPS, návrat dle situace. Méně zdatní mohou busem ve 14:30 z náměstí (zpět v 17:34).

Do Kunčic pod Stolovou

čtvrtek 18. 8., 13:45

Společný výlet, busem z náměstí ve 14:03 k transformátoru, odtud po modré směři osada Pod Stolovou (cca 2,5 km). Občerstvení v tamní kolibě a pak dolů ke kostelíku (cca 2 km). Zpět pěšky, vlakem či busem. Sraz ve 13:45 před DPS, návrat dle situace.

Sejdeme se Na Rozcestí

čtvrtek 25. 8., 14:00

Společná vycházka s cílem v restauraci Na Rozcestí, půjdeme směrem k nádraží a po „okruhu Anny Trefilové“ pak dorazíme do cíle. Sraz ve 14:00 před DPS. Méně zdatní dojdou přímo (cca 14:50), resp. mohou busem v 15:12 z náměstí.

Ostravice – Golf

čtvrtek 1. 9., 14:00

Společná vycházka s cílem v golfovém areálu v Ostravici (cca 3 km) s posezením v tamní restauraci. Sraz ve 14:00 před DPS, návrat dle situace.

WWW.SENIORICELADNA.CZ

SLOVO ŘEDITELKY

BATERKY
ZPOLA DOBITY

Naše dítky jsou v poločase plánovaného oddechu. I nadále odpočívají, dopřávají si klid, pohodičku, do ničeho se nenutí. Mají volno, tak si po libosti pokračují ve „volnění“.

Protože červenec naplňuje zpravidla nadšení a jásot žáků z příchodu dlouhého volna, kdy jsou děti akční a těší se z prázdnin zalitých jasnými barvami, je nastalý srpen pro všechny příjemným osvěžením po červencové sluneční výhni. Srpen přináší zklidnění zabalené do méně ostrých barev, zlatavějších. Rána bývají chladnější, osvěžující, a sluníčko i nadále vybízí k letním aktivitám. Všichni máme ještě dostatek času se v klidu připravovat na nový školní rok.

Zatímco příprava žáků spočívá v přípravě aktovky a dalšího vybavení, ve škole se pilně pracuje na úpravách učeben a opravách odpadů. Je milé, že více než polovinu řemeslníků tvoří naši bývalí žáci. Zjištění, že jsou zdatnými odborníky, pracují rychle a spolehlivě, je moc hezké! Určitě všechno zvládneme a školní rok 2022/2023 zahájíme, jako vždy, v pohodě.

Žákům i všem ostatním z celého srdce přeji, aby užívali letních dnů, dostatečně si odpočinuli a nabrali sílu k další práci.

Jana Satinská

“Z pradědečků žádný dnes nepoznal by naši ves“ (2)

Pokračujeme druhou částí pilotního projektu z oblasti mediální výchovy, s nímž jsme vás seznámili v předchozím vydání Čeladenského zpravodaje. Pro ty, kteří nezaregistrovali jeho obsah, rekapitulujeme:

Žáci dostali za úkol najít doma ve spolupráci s prarodiči, prarodiči, prastrýci... fotografii nějakého místa v Čeladné v minulosti. Stejně místo měli vyfotografovat nyní. Následně obě fotografie naskenovat, doplnit krátkým, ale výstižným textem – popisem, který se bude týkat změny

daného místa. Například měli zjistit, jak bylo místo využíváno, k čemu v průběhu let sloužilo... Takto vyhotovené práce měli odeslat příslušnému pedagogovi. Nyní si můžete prohlédnout práce Vojtěcha Klepka a Zuzany Toflové.

LM + JKor

Historie této budovy sahá do počátku minulého století. Na fotografii vlevo je hotel Smrk, ve kterém byl v roce 1919 okresní péčí ve Slezské Ostravě zřízen dětský domov. Původně sirotčinec pro děti ze slezsko-ostrovského okresu. Na fotografii vpravo je podoba dnešního dětského domova.

Vojtěch Klepek

Na fotografii lze vidět kostel sv. Jana Nepomuckého, který byl využíván, stejně jako dnes, k svatbám, pohřbům, anebo zde věřící chodili na mši. Dnes se však využívá i ke kulturním akcím. Na fotografii jde také vidět fara z roku 1851, která sloužila do roku 1991. V tomto roce byla totiž zbouraná a byla postavena fara stávající, která slouží dodnes vedle kostela. Rodinný dům, který můžete vidět v popředí fotografie, byl zbourán k potřebám výstavby okružní křižovatky roku 2009.

Zuzana Toflová

Pár slov na rozloučenou

Když jsem před třemi lety přijala místo ve zdejší škole, vůbec mě nenapadlo, jak náročné roky to budou.

Hned v prvním roce se nás dotkla první vlna Covidu 19 a pak další a další vlny. S touto naprosto novou a neznámou situací jsme se poprali, jak nejlépe jsme uměli. Cítila jsem se jako neplavec vhozený do vody, který má podat vynikající výkon. Bylo mi líto poslouchat kritiku veřejnosti na naši práci. Ale chápu to. Nikdo s námi doma neseděl a nepočítal hodiny práce, které jsme trávili u počítače a učili se, jak efektivně komunikovat na dálku.

Když už jsme měli pocit, že cítíme pevnou půdu pod nohama, dopadla na nás tíha války na Ukrajině. Jistě mi dáte za pravdu, že ekonomický dopad se dotýká nás všech. Někoho více, někoho méně. Mě tato situace donutila změnit pracovní místo blíže bydlišti. Tři roky strávené ve vaší malebné obci mi přinesly spoustu neocenitelných zkušeností i krásných zážitků s dětmi i kolegy, které velmi nerada opouštím.

Ráda bych poděkovala vedení školy za vstřícnost, rodičům za spolupráci a dětem za ty jejich krásné úsměvy a nadšení, které mě popohánějí k dalším a dalším aktivitám.

Přeji vám všem dostatek sil a zdraví k překonání dalších překážek, které jsou přirozenou součástí života. Mějte se moc hezky a třeba se někdy potkáme.

EP

Naše školní družina

Jiří Kapsa

Jak je v našich krajích známo, není tu na různých stláno, honíme se, ať si žijem, dětiček si neužijem.
Máma, táta v práci jsou, děda s babou taky dřou,
kdo má prcky pohlídat, když jim důchod nechťej dát?

V týdnu, z rána do oběda, není to tak strašná věda,
škola ukáže jim svět, nakrmené vrátí zpět.
Velcí domů šourají se, cestou s partou potkají se,
někdy RedBull, občas čouda, neudá mě ňáký jouda?

S mladšími je to však hustý, kam by šli, když domov pustý?
Taky pěšky mají štreku, bez auta je to k breku.
Musí přijít dospěláci, do večera mít s tím práci,
hlídat, krmit, šatit, bavit, učesat i vešek zbavit.

Nebudte však smutní z toho, škola nabízí Vám mnoho,
není žádná novina, že funguje družina!
Do aktovky věci strčí, zblajznou oběd, už to frčí,
všeho děcka nechají, do družky hned spěchají.

Je tam totiž velká sranda, ale je to banda,
malí, větší, tiší, řvaví, bez rozdílu je to baví.
V prázdném bytě nuda bývá, ticho, klid a jen se zívá,
proto v družce jsou tak ráda, každý najde kamaráda.

Školní družina je pecka, rády sem chodí ta děcka,
ke svačině čaj si dají, plno hraček, jako v ráji.
„Paní družičky“ vždycky vědí, co by rády, kde je svědí,
co je trápí nejvíce, kde ztratili čepice.

Když je venku sluníčko, zařadí si maličko,
na hřišti je přeci prima, když tam není velká zima.
A když se nám ochladí, oblečou se, nevadí,
jen ta šatna, byl to „chobot“, kdo vymyslel šňůrky do bot!

Když však vítr klátí stromy, padá déšť a bijí hromy,
zkrátka Perun zlobí se, jiný program zvolí se.
Tělocvičnu tady máme, tak se na ni podíváme,
hned se do ní všichni vrhnou, běhají, až paty drhnou.

Pohybu tak máme dosti, pro formu i pro radosti,
koho by to napadlo, hrajeme i divadlo.
Občas navštíví se kino, pak se zajde na Eskymo,
někdy zoo, výlet taky, soutěže a kvízů mraky.

Jsou tu sice děti různé, hlásky nemají však luzné,
vřískot, pískot, šíří se tu, v budově i kabinetu.
Když domluva nepomůže, copak pomoci nám může?
Každý jistě vytuší, že jen vata do uší.

Družinářky máme bezva, nalítaj se, to se nezdá,
všechny mají duši zlatou, trpělivost vpravdě svatou.
Zdálo by se možná lehké, uhlídat ty děti křehké.
Kdepak, žádná oddechovka, vždyť těch čertů je tu stovka!

Z GRUNTU NOVÉ

Jako každý rok o prázdninách se škola proměnila v jedno velké staveniště.

Všude se uklízí a gruntuje, maluje...
Letos navíc probíhá kompletní modernizace dvou učeben a na stavebních pracích se podílejí i bývalí žáci školy.

V příštím čísle představíme,
co všechno se ve škole udělalo
a co nového děti v září čeká.

red

Wolfram aneb Když školu okupují vojáci

Když se řekne „wolfram“, úplný laik si nepředstaví možná nic, techniky znalý vlákno v žárovce a odborník chemický prvek, bílý lesklý kov, který se vyznačuje značnou chemickou odolností. Po chromu je druhý nejtvrdší a ze všech má nejvyšší teplotu tání. Prostě něco extra.

Stejným názvem se honosí branně vědomostní soutěž Wolfram, pořádaná Krajským vojenským velitelstvím Ostrava, která je jednou z podpůrných aktivit problematiky „přípravy občanů k obraně státu“. Závod se koná na počest parašutistů vysazovaných na území Protektorátu Čechy a Morava během 2. světové války při operaci Wolfram a letos, po dvouleté pauze, probíhá její pátý ročník.

OBLASTNÍ KOLO V ČELADNÉ

Již od května probíhají ve školách v našem kraji oblastní kola, kterých se zúčastňují čtyřčlenná smíšená družstva žáků osmých tříd. V úterý 28. června naše škola hostila deváté a poslední letošní oblastní kolo, a pak se ti nejlepší střetnou v kole krajském, tentokrát ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá. Akce byla rovněž vzpomínkou na hrdinství Jána Ušiaka, velitele partyzánské skupiny, který přišel o život na Čeladné při boji proti fašistickým okupantům.

JAK NAŠI DOPADLI?

Soutěže se zúčastnilo 9 družstev. Žáci zdolávali poměrně náročné disciplíny, kde museli prokázat fyzickou zdatnost, um a šikovnost v činnostech, které pro ně jinak nejsou běžné. Klasický hod granátem na cíl, přesná střelba, běh, plížení, kombinovaná štafeta, znalostní testy. Pořadatelé také připravili komentované ukázky ruč-

ních střelných zbraní ze současné i minulé výzbroje naší armády a laserovou střelnici. Tu jsme si však neužili, protože zřejmě v důsledku bouřky vypadly pojistky a nějak se nepovedlo oživit. Počasí nám příliš neprálo, chvílemi vydatně lilo i zahromovalo. O to zajímavější bylo sledovat soutěžící, jak se s těmito podmínkami perou a v zápalu boje si jich za mák nevšímají. Vysoké nasazení se vyplatilo a naše družstvo toto kolo vyhrálo, takže čtyři naši osmáci, budoucí deváťáci, pojedou 9. září do Libavé poměřit síly s krajskou elitou. Budeme jim držet všechny palce!

VZPOMÍNKY NA CIVILNÍ OBRANU

V minulosti bývaly branné soutěže běžnou součástí ročního plánu výuky a v branných znalostech se školili nejen žáci, ale i občané, tenkrát ještě pod názvem „civilní obrana“. To vše vzalo za své pádem totalitního režimu a většina národa byla ráda, že se nová demokratická společnost této nepřilíší oblíbené povinnosti zbavila.

Ovšem obrana státu byla nadále řešena již od roku 1999 zákonem o zajišťování obrany ČR a na jeho základě vznikl projekt POKOS (příprava občanů k obraně státu) a v jeho rámci se také dostává do škol mezi učitele a jejich žáky.

VÁLKA JE ZATRACENĚ BLÍZKO

Branná soutěž sama o sobě vždy znamená

la dobrou fyzickou i vědomostní aktivitu a v atmosféře fandění kamarádů a hostů také dobrou zábavu. Jenže svět se náhle změnil. A najednou si řada z nás uvědomuje, že na světě je stále dost zlých a mocných, kteří jsou ochotni rozpoutat válku a že to všechno nemusí být jen hra či soutěž. Jsme v podstatě první generací, která dosud válku nezažila, a mysleli jsme si, že to tak zůstane. Afrika, střední východ a jiné vzdálené konce světa se nás jaksi netýkaly, to řešily jiné mocnosti. Jenže teď se to děje zatraceně hodně blízko a pěkně to zacloumalo celou Evropou.

VAŽME SI DEMOKRACIE

Nadáváme léta na vládu a politiky, u moci se střídají politické strany a opozice oponuje, kde se dá. Co jedni zavedou, další vláda smete ze stolu. A teď zjišťujeme, že je to vlastně dobře, že toto je ta pravá demokracie, ne několik desetiletí vlády jednoho vůdce, který se postupem času stává neomezeným diktátorem, nesoudným a nepředvídatelným. Važme si toho, že nemáme v čele personu či hnutí s tak velkou podporou veřejnosti (ostatně lehce zmanipulovatelné), aby si mohlo dělat, co chce. A že do budoucna budou moci být branné soutěže především sportovní vědomostními akcemi.

jk

Ředitelka školy Jana Satinská ocenila všechny účastníky závodu a poděkovala vojákům za skvělou organizaci

Takhle vypadala naše družstva před závodem, nálada byla výborná

Soutěž probíhá za každého počasí a nám lilo jako z konve

Elča dala do závodu opravdu všechny své síly

Jeden za všechny, všichni za jednoho

Součástí závodu byla překážková dráha

Tomáš zkouší srdeční masáž pod dohledem zdravotnice

Závodníci si po celou dobu užívali podporu fanoušků

Radostný pohled na družstvo z čeladenské školy na stupních vítězů

Cestování s kouzelným sluchátkem

Víte, kdy děti z Čeladné nejvíce těší do školy? No přece o prázdninách.

Ano, rozumíte mi dobře – o prázdninách. To je ve škole pro děti připraven letní provoz školní družiny formou příměstských táborů. V tomto čísle představíme jeden a druhý si necháme na příště.

Jedná se již o osmý ročník a mezi dětmi a hlavně pracujícími rodiči jsou velmi oblíbené. Letos jsme se vydali za Tajemství cestovatelského deníku a na Prázdniny s kouzelným sluchátkem. Na každém táboře bylo téměř třicet dětí, pro které vychovatelky připravovaly program, aby si každý našel to, co ho baví.

Hráli jsme hry v okolí školy, chodili na vycházky do přírody, ale vyjžděli jsme i na výlety do okolí. Byli jsme v Ostravě, ve Frenštátě pod Radhoštěm, Frýdku-Místku a třeba i na Bílé. Skákali jsme na trampolínách, navštěvovali jsme muzea, kina, byli na návštěvě u zvířátek, vyráběli jsme různé výrobky, hráli si, stavěli města, běhali, skákali, rybařili... a dobrou vůli spolu měli. Prostě užili jsme si vše, co k pořádným prázdninám patří. Děkujeme všem, kdo nám pomáhal připravovat program pro děti.

Mar.

Táborové hry a soutěže jsme si užili naplno

Stavění měst pro Macha a Šebestovu

Zážitky z Faunaparku ve Frýdku-Místku

Králci ze zooparku byli tak heboučcí...

Železniční muzeum: Jak to funguje?

Matyáš si v Železničním muzeu vyzkoušel, jak se řídí lokomotiva

Hry na hřišti ve Frýdlantu nad Ostravicí

V herně Divočina to bylo opravdu hodně divoké

Vyzkoušeli jsme kouzelné sluchátko

Viki se v železničním muzeu stala na chvíli paní výpravčí

A co bylo na táboře nejlepší?

No přece úžasné prázdniny s kouzelným sluchátkem!

Prázdniny, prázdniny, to je dětský ráj

Než nám definitivně skončil školní rok, ještě se děly věci...

Protože jsme chtěly udělat společnou akci také s rodiči našich dětí, proběhla předposlední červnový pátek zahradní slavnost. Naši malí kamarádi se svými maminkami, tatínky nebo i babičkami a dědečky plnily úkoly, které jsme pro ně připravili na stanovištích školní zahrady. Ukázalo se, jak dokáží spolupracovat, protože nikdo samozřejmě nezahálel. A tak rodiče nosili své ratolesti na zádech jako klíšťata, děti skákaly v pytli, společně mohli skládat legrační obličejky a mnoho dalšího. Všechno měly děti označené na kartičkách, aby nikdo nešvindloval, protože je čekala odměna za vynaložené úsilí.

To by však bylo málo. Hodné maminky připravily pro děti spoustu dobrot a dokonce i nanuky. Také se opékaly buřty, společné veselí probíhalo v družných rozhovorech a nálada byla výborná až do večerních hodin. Opravdu moc hezky jsme si to všichni užili!

CO SE DÁ DĚLAT VE ŠKOLE?

Základní škola nám nabídla využití jejích interaktivních tříd - dílny a kuchyně. A tak šli kluci vyrábět letadla nebo lodě ze dřeva. Vůbec se nebáli využívat pily a kladiva, protože s takovým náradím mají zkušenosti ze školky. Děvčátka si zase namíchala a upekla piškotový dort s marmeládou a samozřejmě se rozdělila i s chlapci. Všichni dostali pochvalu. Děkujeme vedení školy, že jsme tyto prostory mohli využít, protože každá změna přináší nový zážitek.

DOJEMNÉ LOUČENÍ

A přišel konec, 30. červen. I přesto, že jsme se s některými kamarády viděli ještě ve druhé polovině července, loučení bylo dojemné. Připomínkou nám zůstanou dárečky a obrázky od dětí. Dokonce nám čtyři maminky společně složily básničku a to už jsme se slzám neubránily. Všem našim rodičům patří od nás velký dík za to, že mají tak skvělé děti!

S DĚTMI Z BERUŠKY

A po dvoutýdenním odpočinku zase pár dní do práce. Přivítali jsme u nás i děti z Čeladenské berušky a v krásných letních dnech se věnovali už jen hře a rekreačním činnostem. Milým zpestřením našeho prázdninového programu byla Vesmírná pohádka divadélka Smíšek.

Krásné prázdniny!

Ivana Chýlková

Děvčata ze Žabičky pečou dort v kuchyňce základní školy

Sebík ve školní dílně při výrobě dopravních prostředků

Davidovi a Vilémovi šla práce od ruky

Maty se s nadšením pustil do lepení

Michal a Tomáš vyrobili parádní loď...

...a Vilém krásné letadlo

Na zahradní slavnost přišli i tatínkové: někdo soutěžill, někdo hlídal

Nechybělo ani oblíbené malování na obličej

Příprava na dojení kraviček

Kubík s maminkou sestavují obličej

Námořníci z noční školky

Noční cesta za pokladem

Jak jinak se rozloučit se školkou než pořádným dobrodružstvím při cestě za pokladem. A aby to bylo ještě napínavější, trvalo to až do rána. Připravili jsme totiž děti velmi oblíbenou noční školku.

Sotva si děti užily zábavu u Památníku Josefa Kaluse, dorazily vybaveny spacákem a večerí zpátky do školky. Tam jsme je proměnili v námořníky a vypluli podle mapy vstříc dobrodružství. Námořníci hledali stanoviště s úkoly, na jejichž konci byl poklad. K radosti dětí ještě proběhla diskotéka s módní přehlídkou pyžámek, která utahala i ty s největší výdrží.

Než paní učitelka dovyprávěla námořnický příběh, usnuly všechny děti a my učitelky po letech taky, protože tentokrát žádný námořník nechtěl opustit palubu a odplout domů.

Jana Bartošová

Cestou za pokladem jsme plnili různé úkoly

Radost z pokladu byla veliká

Ještě obejmout plyšáčka a dobrou noc

Nejkrásnější pohled

Nejkrásnější pohled na svět je z koňského hřbetu. O tom se mohly přesvědčit děti, se kterými jsme přišli na návštěvu do Horse Ranch Čeladná.

Akci pro nás připravila maminka dítěte ze školky, paní Maráková, která nám ukázala, jak jsou koně ustájeni a jak se o ně pečuje. Děti si mohly prohlédnout svět z koňského hřbetu při pojíždě, kterou všem dětem poskytla manažerka ranče Anna Golmicová zcela zdarma. Děkujeme za její vstřícnost a trpělivost.

Děti byly z projížďky tak nadšené, že hned prosily své rodiče, ať s nimi ke koníčkům zajdou. Třeba budou někdy dětem koně koníčkem.

Jana Bartošová

Manažerka ranče Anna Golmicová provázela děti na koních

Děti si prohlédly stáje i jejich obyvatele

Na památku dostaly děti podkovu pro štěstí

Prázdninová školka

Děti z obou školek se sešly na pár prázdninových dnů v Čeladenské berušce. Tak plno v prázdninové školce ještě nikdy nebylo. O to větší to byla zábava.

Několikrát školku navštívila naše další pohádková babička, paní Eva Bělohlová, která dětem vysvětlila, že je babička osmi vnučat, což hned potvrdila tím, jak s dětmi působivě mluvila a kolik jich při čtení pohádek uspala.

Pro děti jsme připravili námořnický program a tak jsme si zpívali námořnické písničky, vyráběli pirátské čepice, háky, šavle a taky jsme vyrobili kotvu, abychom ji poslední den školky mohli hodit přes palubu a školku na pár týdnů zastavit.

Než jsme se rozloučili, zeptala jsem se dětí, co bylo na prázdninové školce nejlepší:

- jak jsme spali ve školce,
- jak jsme jezdili na srážedlech,
- jak nás Maty chytal při hře,
- lezení po stromech,
- jak jsme viděli sanitku,
- jak jsme si hráli,
- jak jsme si vyráběli ty čepice, háky a pirátskou loď,
- že jsem se seznámila s Emou,
- jak jsme hráli hry na piráty a měli spolu svázané nohy.

Nás paní učitelky nejvíc bavilo, jak děti navazovaly nová přátelství, domluvily se při hře a vzájemně se respektovaly. Kéž by jim to vydrželo i v dospělosti.

Jana Bartošová

Lezení na stromech k létu patří

O nákladní trojkolku byl velký zájem

Paní Bělohlová jako večerníček

Naše pohádková babička paní Eva Bělohlová

Zatímco Péťa předvádí pirátské háky, Adélka nemůže odtrhnout oči od pakobylky, kterou má na dlani

Pirátské cvičení se svázanými nohama

Zvířecí mazlíčci byli magnetem pro všechny děti

Místo vlnky kotva, která nám školku zastavila na pár prázdninových týdnů

Odměna pro luštitel: krásná kniha o historii Čeladné

Tajenka z minulého čísla: HISTORIE LÁZNÍ SE ZAČALA PSÁT PŘED STO DVACETI LETY. Vstupenky na Ladnou Čeladnou získává Naďa Jonkeová. Dnes hrajeme o historickou knihu Petra Anderle. Odpovědi se jménem a adresou posílejte na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -VEVI-	STATNOST	3. ČÁST TAJENKY	VYDRŽETI NA MÍSTĚ (ZASTARALE)	PRŮZRAČNÁ	ZNAČKA NAŠICH VYSAVAČŮ	ZNAČKA RUTHENIA	TÝKAJÍCÍ SE TESTŮ	ANEKDOTY	STOLNÍ HRY	BIBLICKÁ PRAMĚTI	OBYVATEL KAVKAZU	PŘEDLOŽKA	DĚLNÍK RUBAJÍCÍ HORNINU	1. ČÁST TAJENKY	NEVYDÁVATI ZVUK HODIN	
LÉTAJÍCÍ TALÍŘ			ÓBEL TRUP				LYŽÁŘSKÝ VÝTAH SLOVENSKÝ REŽISÉR					VZOREC ZINKIDU PRASEODYMU				
PATŘÍČI TOMU, KDO MÁ PRÁVO NA RESTITUCI												CITOSLOVCE BOLESTI SÍDLO V INDII				
VÝRŮSTEK KAPRADIN (BOTANICKY)						NAŠE MĚSTO LITÍM SPOJITI						POKEROVÁ SÁZKA OBRUBA				
SETRVALÁ					OTISK BOTY SOKOLSKÉ SLAVNOSTI					DŽUDIŠTIC- KÝ VÝKRUT NE TAK						
TIHLETI				NEPOHODY ŘASA (V ANATOMII)					NÁŠ SKLADATEL PASTÝŘ (VALAŠSKÝ)							
KOŠKOVITÉ ŠELMY			PLEVA (NÁREČNĚ) MUŽSKÉ JMÉNO					KŮŽE ONDATRY PIŽMOVÉ ÚČAST					ZN. VOLT- AMPÉRU BIBLICKÁ POSTAVA			
ZKRATKA OBCHODNÍ AKADEMIE		PROKLÍNANÁ JMÉNO LANGEROVÉ					INDICKÁ MINCE PŮSOBIT BOLEST					NASÁVAT ČÁST SAKA				
OSLAVOVATI							NÁŠ REŽISÉR POKRÝVKA HLAVY					ČERNÍ PTÁCI ZÁPISNÍKY				
STARO- ŘÍMSKÉ ODĚVY						MALÝ BOD TĚŽCE PRACOVAT					KÓD LETIŠTĚ BALBOA ZAŮPĚNÍ			2. ČÁST TAJENKY	ŽENSKÉ JMÉNO	
	LEDAŽE SCHRÁNKA NA PATRONY				JEDEN Z PRSTŮ PASTÝŘSKÁ PIŠTALA					AMERICKÝ HEREC SOUČÁSTI NÁBYTKU						
ŘÍMSKÝ MRAVO- KÁRCE					GOTTOVO JMÉNO DRUH HOLUBA				TENISOVÝ ÚDER SEVERSKÝ PĚVEC							
DOMÁCKY ADOLF			BALÍK (ZASTARALE) TOČIT					KANÁL SDRUŽENÍ (MN. ČÍSLO)					PŘEDLOŽKA CIZOKRAJNÁ ROSTLINA			
ZNAČKA RADONU		RUKAMA ZDRAVIT AMERICKÝ LÉKAŘ					SMRTI HLUBOKÉ CESTY V TERÉNU					TEXTILNÍ PLODINA DRUH PAPOUŠKA				
ZJIŠŤOVAT TÁRU							ŠIROKÁ ÚDOLÍ SVANOUTI					VERDIHO OPERA NAŠE HLA- VNI MĚSTO				
KANTOR						HYBNÁ ÚSTROJÍ PŘED- STRANÝ					PRIMITIVNÍ PLAVIDLO SLOVENSKY 'PRASE'				POHYBOVÉ BUNĚČNÉ ORGÁNY	
PEČETNÍ VOSK					HUSTÝ LES NAŠE MĚSTO					MÍSTO VEREJNÉHO HANĚNÍ VELKÁ NOHA						
	CESTA LETADLEM UHELNÝ PRACH			PŘÍKRÉ SVAHY PLEVELNÉ ROSTLINY						CITOSLOVCE TROUBENÍ NAPÍNAVÁ DÍLA						
AUTOR KNIH O VINNE- TOUOVI			MZDY ZNAČKA KOSMETIKY					DESKA NA ZLOMENINY SÍLA						ZNAČKA OSMIA ČÍSLO ŠEST		
PŘEDLOŽKA		SARMATÉ PUČALKOVIC ŽIRAFY						SMĚR POCHODU ÚPON SVALU					RUŠKÁ POLEVKA NÁSTUPIŠTĚ (ŘÍDCE)			
UONDANÝ							ŠLÁPOTA (ŘÍDČEJ) JSOUCÍ V KONCÍCH					AMERICKÝ HEREC HL. MĚSTO TOGA				
TŽKAJÍCÍ SE RÁMU						ZVÍŘECÍ ÚSTA STARÉ ZAJMENO					MENŠÍ LES KOMÍN (V HORNICTVÍ)					
	SLOVENSKY 'SE'	ZEŠÍLENÝ ZÁPOR NÁZEV HLÁSKY N			BRAZILSKÉ DŘEVO LATINSKÁ SPOJKA					KRÁTKÉ KALHOTY SPZ LOUN						
VIDINA				LENIVEC					ZAVAZADLO						POMŮCKY: ARAKA, BLB, PENN, PLIKA, PRZN, RILEY, SLOANE, SOBAB, SELAK, YANAM	
OSOBNÍ ZAJMENO				ČÁST ZÁVODU					ZAŘÍZENÍ NA PŘÍJEM TV SIGNÁLU							

120 LET ČELADENSKÝCH LÁZNÍ 1902-2022 ⁽¹⁾

Sto a dvacet let. Za tu dobu se z místa, které se ničím neodlišovalo od okolní krásné, ale pro život člověka tvrdé krajiny, stal klenot Čeladné a celých Beskyd. Neuvěřitelnou proměnou prošlo díky shodám mnoha náhod, ale především díky ideálům a houževnatosti lidí, kteří tady nechali kus svého života. Nabízíme čtenářům příležitost na chvíli zpomalit a začíst se do příběhů osobností, bez kterých by Čeladná nebyla Čeladnou.

Původně zde byla zemědělská usedlost, neboli hospodářský dvůr, jak se kdysi říkalo. Koncem 19. století usedlost zakoupil frenštátský obchodník, syn fojta Parmy z Tiché, František Parma. Tu pronajal svým příbuzným Brázdovým, kteří si zde otevřeli koloniál a restauraci „Pod lipkami“ a celý komplex posléze odkoupili.

KLAUDIE A FERDINAND BRÁZDOVI

Ze silnice mezi Čeladnou a tehdejšími Velkými Kunčicemi pod Radhoštěm vedla cesta nahoru k restauraci alejí mladých lip. Nikdy se již nedozvíme, proč Klauzie a Ferdinand Brázdovi nazvali svoji restauraci „Hostincem pod lipkami“, když byla vlastně „nad lipkami“.

VINCENC A ANNA DOČKALOVÍ

K historii tohoto místa nesporně patří i aktivity ostravského podnikatele Vincence Dočkala, který je vlastně původcem vzniku dnes již legendárních „Lázní Skalka“. V roce 1896 mu prodala vdova Klauzie Brázdová celý komplex pozemků a budov. Vincenc s manželkou Annou se pustili do díla. Nejdříve začali se stavbou jednopatrového hotelu Skalka u silnice mezi Velkými Kunčicemi pod Radhoštěm a Čeladnou. Jejich záměr od počátku financovala filiálka Živnostenské banky pro Čechy a Moravu, pobočka v Moravské Ostravě. Ta byla zřízena k 1. únoru 1868 jako akciová společnost za účelem zlepšení finančních podmínek pro české podnikatelské vrstvy, které často neobstály v nerovném

boji s německým kapitálem. Počátkem dvacátého století měla banka již 21 filiálek a 15 expozitur. Členem představenstva ostravské filiálky byl mimo jiné také rodák z Brušperka a vůdčí osobnost českého národního hnutí na Ostravsku, místní advokát JUDr. Edmund Palkovský (1858-1930).

EDMUND PALKOVSKÝ

Nestalo se náhodou, že když byl 31. května 1896 farářem Františkem Špičkou v Moravské Ostravě pokřtěn Oldřišek, prvorozený syn lékaře bratrské pokladny Dolu Ignát MUDr. Jana Maye, byl jeho kmotrem lékařův přítel JUDr. Edmund Palkovský. A o dva roky později, 29. května 1898, byl v rodině MUDr. Maye další křest. Tentokrát to byl syn Jan a jeho kmotrou

Jak je patrné z historického snímku, zbytky lipové aleje (tehdy již vzrostlých lip) byly ještě patrné v padesátých letech v době, kdy zde byla Čeladenská nemocnice.

Na dobové fotografii zprava: dřívější hotel Skalka, dnes léčebný dům Kněhyně, nad původními lázněmi dnešní léčebný dům Ondřejka, vlevo pak dnešní Léčebný dům Dr. May a zcela vlevo dole původní (Moralova) vila Běla, dnes budova ředitelství Beskydského rehabilitačního centra.

byla Antonia Palkovská, manželka doktora Palkovského. V té době byl již MUDr. Jan May členem obecního výboru Čertovy Lhotky (tak se původně jmenovala dnešní ostravská městská část Mariánské Hory). Od poloviny roku 1901 se užíval již název Mariánské hory. Obecní výbor to mimo jiné zdůvodnil tím, že „název byl dán obci na počest bohorodičky Panně Marii, které jsou v místě zasvěceny dvě kapličky, a bude pro ni postaven nový chrám. A navíc na území obce, které je jaksi samo o sobě vyvýšeninou (horami), je důl, kterému se obecně ve staročeštině říkalo „hory“.

ŽIVNOSTENSKÁ BANKA

Leč stalo se, co se mnohým podnikatelům stává. Vincenc Dočkal tak trochu přecenil své síly, začal neuváženě investovat do budoucích lázní, aniž by měl potřebné příjmy, a v polovině roku 1900 nebyl schopen splácet půjčku, kterou mu poskytla ostravská pobočka Živnostenské banky. Žádné schůdné řešení se nenalezlo a tak hotel Skalka, budova Lázní – Koupelny a pozemky s rozsáhlou výsadbou budoucího lázeňského parku, to vše podle smlouvy připadlo bance. Jenže banky takové situace nemají rády. Nejsou zpravidla uzpůsobeny

tomu, aby se staraly o movitý majetek. A tak byl ještě v roce 1900 celý komplex dán do dražby.

JAN MAY

MUDr. Jan May, který se od počátku svého příchodu na Ostravsko přesvědčoval, jak trpí zdraví horníků prací v podzemí, se mnohokrát vyslovoval i před svým přítelem Edmundem Palkovským v tom smyslu, že by ostravští havíři potřebovali nějaké ozdravné sanatorium, což nemělo zatím v rakousko-uherské monarchii období. A tak se oba přátelé na konci roku 1901 vydali na obhlídku draženého majetku. Janu Mayovi se komplex zalíbil tak, že ho v oné dražbě v roce 1902 zakoupil. A tím se před sto dvaceti lety začala psát novodobá historie „Lázní Skalka“, dnes Beskydského rehabilitačního centra.

MUDr. Jan May byl muž činu. Původní budovu statku nechal zvýšit o jedno patro, mimo jídelny zde vznikly vyšetřovny a ordinace, povolal z Prahy svého švagra MUDr. Bohumíra Müllera, aby se ujal odborného řízení lázní, v letech 1907-1908 postavil další lázeňský dům „Ondřejka“ sloužící k ubytování lázeňských hostů.

A stál za rozvojem velice bohatého kulturního a společenského života, jaký neměl široko daleko období. O tom ale až příště.

REHABILITAČNÍ CENTRUM

Leč jedna věc stojí za uvedení. Když byla v roce 2016 provedena kompletní a z gruntu nová rekonstrukce původní budovy statku Brázdových, později Sanatoria (dnes Léčebný dům Dr. May), došlo i na přestavbu přízemních prostor. Koncem 19. století tam byly chlévny a maštale manželů Brázdových. Po odkrytí původních omítek to (podle očitých svědků) opět „zavonělo“ jak se říká, chlěvskou mrvou. A to byla taková nostalgická vzpomínka na ty, kdož stáli u postupné přeměny celého komplexu v moderní zdravotnické zařízení tak, jak je známe dnes. Původní hotel Skalka je dnes léčebným domem Kněhyně. Koupelna, dřívější vanové lázně, i dnes slouží jako lázně, Ondřejka čeká na rekonstrukci, přibyl Léčebný dům Dr. Storch I+ II, v roce 2007 byl postaven Apartmánový dům Lara s wellness centrem a kousek přes cestu se značně oblíbeně těší léčebný dům Polárka. A to vše tone v záplavě stromů lázeňského parku.

PETR ANDERLE

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (21)

Legionář, spisovatel a lékař

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomínat nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské.“

Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezdřívka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníky, cestovateli, archeology, botaniky či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.“

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitých lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16.-20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvaceti příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu.

Paradoxně vše uspíšil koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naši podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie. A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před letošními svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávat. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lítým nepřitelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit?

Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskař: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilné (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, jsou zveřejněna v tiráži knihy. Díky nim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdávána všude tam, kde padne na úrodnou půdu. Kniha vyšla o loňských Vánocích v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem.

Stále je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo 186 745 03 59/0800 (variabilní symbol = datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné. Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

O knihu si mohou zájemci napsat na adresu Okrašlovací spolek Rozhledna, Čeladná 42, 739 12 Čeladná. Nebo e-mailem na adresu: ondrejnikrozhledna@seznam.cz

Petr Anderle

Mnozí ho znají jako znamenitého spisovatele. Byl jím, ale také léčil.

MUDr. FRANTIŠEK LANGER se narodil 3. března na Královských Vinohradech, zemřel 2. srpna 1965 v Praze. Patří mezi přední české spisovatele a dramatiky a válečné veterány ze „západní fronty“. Přední představitel tzv. čapkovské generace. Od roku 1949 až do své smrti stál v čele Společnosti bratří Čapků.

Pochází z asimilované židovské obchodnické rodiny na Královských Vinohradech. V Praze prožil celý svůj spisovatelství život a na své rodné město také vázal své příběhy. Absolvoval gymnázium v (dnešní) Londýnské ulici. V roce 1911 vstoupil do Haškovy satirické Strany mírného pokroku v mezích zákona. Doktorát na medicíně dokončil těsně před vypuknutím první světové války, ale ještě během studií na Univerzitě Karlově publikoval v různých časopisech, z mnoha jmenujme například Národní obzor, Zlatou Prahu, Lumír, Národní listy, Přítomnost, Světozor, Šibeničky, Kmen, Literární noviny, Divadelní noviny...

V letech 1912–1914 redigoval Umělecký měsíčník, což bylo periodikum Skupiny výtvarných umělců. Po vypuknutí války byl MUDr. Langer odveden na haličskou frontu,

Desítky sošek velbloudů nejrůznějších velikostí připomínaly Langerovu hru **Velbloud uchem jehly** ještě 30 let po autorově smrti. V jeho smíchovském bytě pečlivě uchovávala vzpomínku na jedno z jeho neúspěšnějších dramát manželka Anna. Velbloud provázel Františka Langera od okamžiku, kdy jej v dubnu 1923 poprvé předvedli herci Švandova divadla na Smíchově. Každý, kdo chtěl spisovatele obdarovat, věnoval zvířecí sošky – tu kýčovitě oblečené do červeného postroje, tu syrově prosté, vyřezávané ze dřeva. A přitom Langer o Velbloudovi rád říkal, že to je taková malá veselohříčka. Hříčka na tradiční citát z bible, že spíše projde velbloud uchem jehly, než by si bohatý vzal chudou. (Malba Františka Langera: Zátíší s velbloudem a dýmku)

v roce 1916 se nechal Rusy zajmout a v roce 1917 vstoupil do československých legií v Rusku, kde se stal šéflékařem 1. pluku. Po skončení války a zdoluhavém návratu do vlasti působil jako vojenský lékař, ale současně přispíval do Lidových novin.

V roce 1925 byla uvedena ve Vídni jeho divadelní hra *Periférie*. V roce 1930 přemluvil Karel Čapek Františka Langera, aby šel do Divadla na Vinohradech vypomoci jako dramaturg činohry. Tuto funkci zastával až do roku 1935. Byl stálým hostem pátečníků, přítel bratrů Čapkových i Fráni Šrámka. V roce 1939 v podstatě nuceně emigroval do Francie a po její porážce do Anglie, kde působil jako šéf zdravotnictví československé armády. V roce 1944 byl s československou brigádou vyslán na kontinent k obléhání Dunkeru.

Do Československa se vrátil v roce 1945 ve funkci přednosty zdravotnictva v čs. vojsku. Dosáhl hodnosti brigádního generála. V roce 1947 byl sice ještě jmenován národním umělcem, ale po únoru 1948 nastal určitý útlum ve vydávání jeho knih a uvádění jeho divadelních her. V letech 1945–1965 byl druhým předsedou Společnosti bratří Čapků.

Po válce žil František Langer od roku 1945 až do své smrti na Smíchově v nárožním domě v Preslově ulici čp. 2213/5 a náměstí 14. října. Jeho pobyt připomíná na římse v patře umístěná nárožní busta, dílo Kurta Gebauera, odhalená 2. srpna 1995 při příležitosti 30. výročí dramatikova úmrtí. Po společenských změnách v listopadu 1989 obdržel František Langer v roce 1995 in memoriam řád T. G. Masaryka II. třídy.

Hlavní část Langerovy tvorby představují dramata, např. zmíněná *Periférie* (1925), *Jízdní hlídka* (1935), která se dočkala i filmového přepisu, či jeho poslední drama *Bronzová rapsodie* (1958). Známé a velice oblíbené jsou komedie *Velbloud uchem jehly* (1923), *Grandhotel Nevada* (1927), *Obrácení Ferdýše Pištory* (1929) a hry pro mládež, např. *Pes druhé roty* (1923). Pro děti psal i loutkové hry, např. *Kašpárek jako detektiv*, *Perníková chaloupka*, *O čem král nevěděl* (všechny 1932) a mnoho a mnoho dalších. Vydal četné romány i knihy povídek. Mezi nejpůsobivější patří *Filatelistické povídky*, které ilustroval Adolf Hoffmeister, a které od té doby vyšly v mnoha vydáních a úpravách, na pokračování i v časopise

Jeden z nejméně úspěšných Langerových příběhů vyšel letos i jako audiokniha

Filatelie. Jeho divadelní hry uvádělo Národní divadlo i Divadlo na Vinohradech. Mnoho jeho her bylo uvedeno v zahraničí. Patřil k významným beletristům, oblíbeným autorům knih pro mládež a vtipným a kritickým publicistům. To vše plně prokazují teprve jeho *Spisy*, mezi lety 2000 a 2009 vyšlo celkem 20 knih. Čestné občanství MČ Praha 2 mu bylo uděleno 29. dubna 2004 in memoriam.

PETR ANDERLE

František Langer kolem roku 1909 na výletě v pražském okolí s přáteli z kavárny Union (zprava J. Čapek, K. Čapek, J. Gočár, V. Hofman, F. Langer, V. V. Štech, prof. Matějčíček)

Rodákovi z Tiché říkali „Poldátko“

LEOPOLD PARMA (1891-1968), jinak rodák z obce Tichá, byl nesporně meteorem a zároveň buldozerem malířství a učitelství v Beskydech. Jinak nelze tohoto muže, který uměl plnými doušky pít ze svého talentu a z krajiny vůkol, nazvat. Kdybyste někdy navštívili obec Ostravice, vaňte si prosím každého místa, na kterém se zastavíte. Každé totiž může být velice historické.

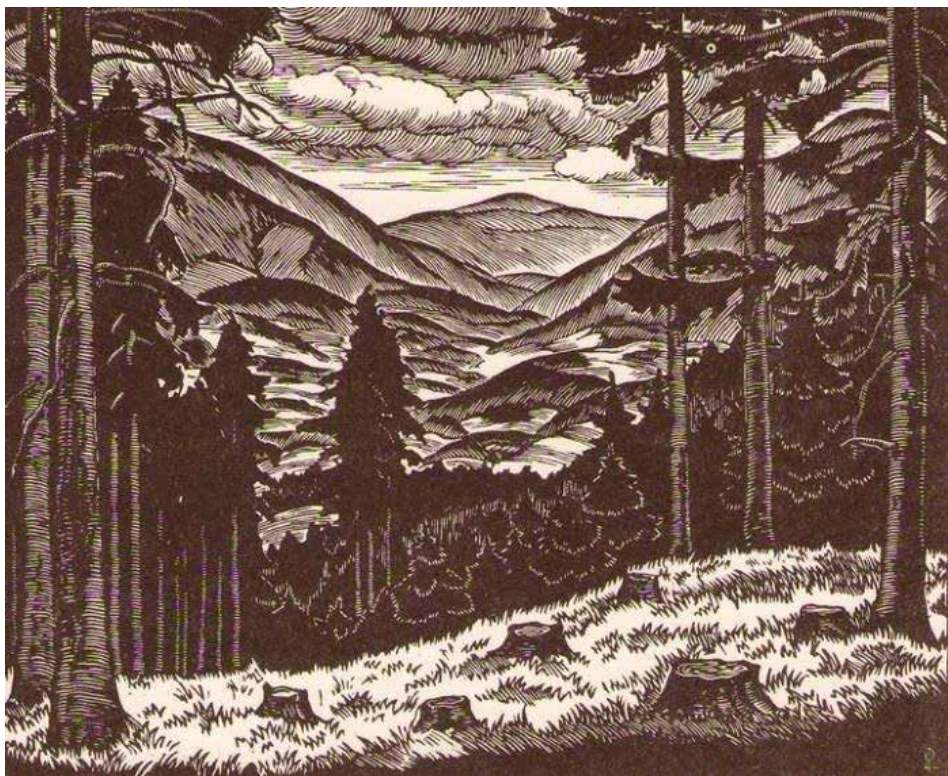
Když těsně před hotelem Freud a před ostravickou pilou zabočíte přes koleje vlevo do Hamrovic, ocitnete se právě na místě vpravdě historickém. Hned za kolejemi je holičství, do kterého chodil svého času pravidelně Petr Bezruč. Vedle je Galerie Ostravice. V ní se potkáme s mnoha uměleckými díly, mimo jiné i s díly od Leopolda Parmy. Most před Ostravicí nese od roku 1991 jeho jméno, avšak lidé mu stále říkají Hamrovický. Také proto, že se to ještě nevžilo a bronzová tabulka oznamující, že se jedná o Most Leopolda Parmy, je lehce přehlédnutelná.

On je zvyk železná košile. Hned za mostem natrefíme na restauraci a penzion „U řeky“, kterému nikdo neřekne jinak než „U Ivánka“. Tak se totiž jmenoval dříve. Cesta odbočující vzhůru vlevo od silnice nás zavede před budovu bývalé školy v Hamrovicích. Dnes již neslouží svému původnímu účelu. Byla postavena v roce 1924 a od roku 1991 je v její vstupní chodbě umístěna pamětní deska k počtě pana řídícího Leopolda Parmy. Učil zde v letech 1936-1957. V roce 1950 se jeho kolegou stal mimo jiné také pan profesor

Václav Krpeš (1926-2015). Václav Krpeš, jinak také dlouholetý kronikář obce Ostravice, byl snad jeden z mála absolventů pražské filozofické školy (Univerzita Karlova) působících v Beskydech, jehož kolokvia nesou podpisy jeho tehdejších profesorů. Jedním z nich byl například Jan Patočka a druhým Zdeněk Kalista. On sám mi svého času o této době řekl:

„Na FF UK v Praze jsem studoval v letech 1945/49 obor filosofie – dějepis. Dějepis jsem úspěšně ukončil druhou státní zkouškou u profesorů Dobiáše (všeobecné dějiny) a Chloupeckého (české dějiny). Historický seminář jsem absolvoval u docenta Kalisty, který však byl po únoru 1948 (podobně jako Patočka) z fakulty vyhnán. Čekala mě druhá státní zkouška z filosofie. Protože byl v krajích Severomoravském, Ústeckém a Karlovarském naprostý nedostatek učitelů, nařídil tehdejší ministr školství (Nejedlý), že musíme ihned nastoupit do škol a studia dokončit již v rámci pracovního poměru. Měli jsme na vybranou zvolit jeden z těchto krajů a já s kolegou (Láďou Šimkem) jsme si vybrali Severomoravský kraj; chtěli jsme do Beskyd ze zvědavosti,

přáli jsme si blíže poznat beskydskou přírodu, hory a lidi (byl v tom jakýsi romantismus). Na tehdejší odboru školství ONV ve Frenštátě pod Radhoštěm jsem byl osobně a přímo jsem si vyžádal, aby nám dali místo na Ostravici, ve Starých Hamrech nebo v Čeladné. Jako mladí kluci jsme si to představovali tak, že zde nějakou dobu vydržíme, asi rok-dva, a potom se vrátíme zase zpět. Ovšem osud rozhodl jinak, oba jsme se ve Starých Hamrech oženili, založili rodiny (máme s manželkou tři děti, pět vnuků a čtyři pravnučky). Oblíbili jsme si tento kraj a zůstali jsme zde již trvale. Je pravda, že náš příchod do Beskyd byl vynucen ministerskou vyhláškou, museli jsme ihned nastoupit uprostřed školního roku, přesně od 1. ledna 1950. V opačném případě by nám nebylo umožněno dokončit studia. Skutečnost je taková, že jsme museli nastoupit, ale mohli jsme volit. Kolega Šimek již zemřel, jeho manželkou byla Věra Šochová, známá ve zdejší regionu jako vedoucí folklorního souboru Ostravica, Frýdek- Místek, který původně založila na Ostravici Věra Šejvlová a Věra Šimková s ní úzce spolupracovala. A Leopold Parma? Pochopitelně, že jsem hned po příchodu nejen k němu cítil jistou úctu. Byl také o 35 let starší, ale byl velmi kamarádský a příjemný. Hned mi nabídl tykání, ale mě to nějak moc nešlo. Místní kantoři byli takoví trochu spíše pokrokaři, ale kádrové složení bylo zajímavé. Samá profesorka, samý profesor. Tehdy na mě velice silně zapůsobil řídící učitel Wurm v Řečici. To byl velice světa znalý člověk s přehledem. Znal dobře kraj, lidi i místní přírodu. Leopold Parma byl podobného založení. Jako kantor byl výborný a bral si vždy první třídu. Mělo to logiku, dodnes se těžko prosazuje názor, že by ti nejzkušenější kantoři měli učit prvňáčky. Sám se mi svěřoval s tím, že daleko těžší pozici míval ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde učil v letech 1914-1936. V těch dobách míval i 90 žáků v jedné třídě. Žáci ho milovali a ve škole měl potřebnou kázeň. Přinášel do vyučování fantazii, náměty, díky své druhé profesi malířské organizoval vlastně jakousi „školu hrou“. Je známa epizoda, kdy najednou z ničeho nic přišla od Smrku velká bouře. Parma přerušil vyučování, omluvil se dětem, vyběhl ven a začal zuřivě malovat. Tak vznikl jeho obraz Smrk v bouři. S žáky vyráběl

Leopold Parma: Pohled na čeladenské údolí z Ondřejníku

například loutky. Nechal je přinést do školy staré žárovky a z nich děti vyráběly loutky, když žárovky posloužily jako mustry na hlavy loutek. Byl jakýmsi šířitelem optimismu. Děti byly nadšeny, když mohly přijít za nějakou záminkou do ředitelny. Byla plná krásných obrazů. Parma byl velice společenský a vtipný člověk, naplněný hlubokým optimismem. Byl vždy elegantní, pečlivě oblečený a ve společnosti se snažil, aby se nikdo nenudil. A motorka? To byl jeho oblíbený stroj, bez jeho poježdění po kraji by to tady nebylo ono“.

Zdálo by se, že vše potřebné bylo již řečeno. Zdaleka nikoli. Básník a spisovatel **František Horečka**, Parmův druh a přítel, napsal po jeho smrti v roce 1968 velice zajímavou vzpomínku, která osvětluje jiné stránky malířova života. Alespoň tedy její část:

„Stopy v paměti se věkem jasná a světloují do plastických podob odešlých přátel. Zřetelně se mi zjevuje i přítel Leopold Parma, jemuž spolužáci na učitelském ústavu v Příboře v letech 1909-1913 říkali lichotivě „Poldátko“. Zamilovali si ho pro jeho lásku k hudbě a zvláště k malířství, jež již od frenštátské školy měšťanské se stávalo jeho doménou. Tam jsem poznal toho chlapce ztepilé postavy, výrazného profilu

a rozevlátých kučeravých vlasů, na které narážel černý klobouk se širokou střechou, vždy dbalý elegantního zevnějšku. Bylo nás ve třídě několik, kteří jsme soutěžili v krajinářství a učili se od Břetislava Bartoše, Bohumíra Jaroňka a jiných, jimž jsme s obdivem nahlíželi v plenéru přes rameno na plátno a na paletu. Nezapomenu na úžas, jak nás Poldík jednou překvapil svým prvním zdařilým olejem, když špachtlí věrně zobrazil zrcadlení starých vrb v zátočině na nivách. Od té chvíle byl pro nás umělcem.

Pro akademii neměl prostředků, a tak se rozhodl pro studium na učitelském ústavě, a to poměrně pozdě, až ve svých 18 letech. Byl jsem jeho otci – kloboučníku na Podříčí – doporučen odborným učitelem Františkem Bartošem, abych ho připravoval k přijímací zkoušce z matematiky a z češtiny. Bylo mi jaksi proti mysli, abych jako mladší doučoval dospělého mladíka, ale nakonec jsem přijal tu úlohu a docházel na kondice do Parmů. Poldík byl přijat a jeho otec mi věnoval nový klobouk, který mi vítr brzy sebral. Tehdy u nás doma, když táta stonal, musel jsem si při kupě dětí přivydělávat hodinami. Od obuvníka Poláška jsem za přípravu chlapce dostal boty a pekař Bednárek za podobnou službu mě povozil bryčkou a ušetřil mi pečivo. Poldík

se v Příboře uplatňoval i společensky, hrával v orchestru a ve studentském kvartetu, obdivován děvčaty v tanečních hodinách, ale hlavně se soustřeďoval do koloritu krajiny, do které vkládal nesporně svůj velký talent. I své umístění jako učitel, později jako ředitel, hledal v Beskydách, které ho okouzlovaly svými přírodními krásami. Vytěžil z nich akvarely podivuhodné průzračností a emotivnosti ve Frýdlantě nad Ostravicí, ve Starých Hamrech a s Ferdinandem Dušou i na Slovensku. Zvlášť se mu dařily i měkké pastely a kromě olejů i náladové tempery. Se zdarem přecházel také ke kyticím a k zátiším, k interiéřům chalup a s Dušou začal závodit v technice dřevorytu, černého i barevného. Začal vydávat alba, listy, pohlednice, v širší známost vešel jeho velký barevný dřevoryt Lysé hory a tichavský kostelíček. Pěstoval také knižní grafiku a doprovázel literární díla (Metoděje Jahna: Beskydy, Františka Horečky: Kouzelná písňala aj.) Maloval divadelní dekorace k místním účelům a zhotovil zdařilé loutky. Pomáhal štětcem i rydlem při mnoha kulturních akcích. V malbě si byl vědom své osobitosti, kterou předstihl i leckterého akademického malíře, a akademici ho uznávali za rovnocenného partnera při společných výstavách. Roku 1920 jsme spolu vydali jím ilustrovaný

Na snímku učitelský sbor „Střední školy v Ostravici“. Zleva: Václav Krpeš, učitel Vojtěch Šigut z Kunčic pod Ondřejníkem, který po dalších studiích učil na střední škole ve Frýdlantu nad Ostravicí chemii. Profesorka Ludmila Pacnerová (profesí latina, čeština), pozdější pracovnice Slovanského ústavu Akademie věd v Brně. Vedle ní tehdejší ředitel školy Alois Tiahan, mimo jiné také člen PSMU (hlasový poradce dirigen-ta Jana Šoupala) a dirigent Pěveckého sdružení Janáček ve Frýdlantu nad Ostravicí. Vpravo od něj Mirek Hrnčíř, dále Milan Faltýnek, který později učil matematiku a fyziku na druhém stupni základní školy. Zcela vpravo PhDr. Karel Pinkas, bývalý krajský školský inspektor a vedoucí odboru školství KNV v Ostravě.

katalog „Škola a umění“ k výstavě, kde jsme se svými pracemi zároveň vystavovali práce svých žáků. Objevovali jsme talenty (opatruji dosud výkresy Antonína Strnadla), vytvářeli malířské školy mladých. Život není idyla – a zvláště umělec musí celý život bojovat statečně o své poslání, o vyjádření sebe přes všechny překážky, nástrahy a nepřízeň osudu. Také náš Poldíček byl bojovníkem za svéráz své duše ve vědomí, že dílo, do něhož vložil své životní síly, musí také bránit“.

Nu, a kdybyste za mostem v Hamrovicích sice také odbočili vlevo, leč minuli školu a dali se na cestu kolem Ostravice, pochopitelně s jejím proudem, stačí vyjít na nevelký kopec a jste v „orlím hnízdě“. V sídle neuvěřitelně vitálního a zajímavého ostravického rodáka, malíře, řezbáře, lidového vypravěče, parašutisty, průzkumníka jeskyní, hudebníka, tatínka, manžela a v jistých dobách také provazochodce a letce na lyžích (nejdelší let 48 m) **Janka Satiny** (*1941). Významný malíř regionu ví o Leopoldovi Parmovi také svoje. U Satinů se nejdříve rodila samá děvčata. Libuše (*1922), Vlasta (*1923), Božena (*1925), Františka (*1928, tu znáte jako Františku Pituchovou) a v roce 1938 Danuška. Jen ten kluk scházel. V roce 1941 se kupodivu kluk narodil - jako šestý. Dostal pochopitelně jméno po šťastném tatínkovi.

„Inu, to bylo tak,“ začíná své vyprávění Janek. „Jednou večer jsem hrál na kytaru ve středisku Montér, dneska se to jmenuje

Sepetná. Jezdili tam rekreatanti z celé republiky, ale také rekreatky. A najednou jsem ji uviděl. Šla za kamarádkami u stolu a já jsem řekl svým kamarádům – tak támhleto si do roka vezmu za ženu.

A za dva měsíce jsem jel do Skalice u České Lípy, kde Helenka Pokorná bydlela, abych se představil jejím rodičům. A tehdy v šestašedesátém mi na Vánoce koupila olejové barvy. Věděla, že docela rád kreslím, takže mě přivedla k tomu, abych vzal tu malířinu vážně. A začal jsem malovat. To se rozneslo, a když jsem potkal pana učitele Parmu, hned se mě na to ptal. Já jsem ho znal ze školy, učil mě, byl hodně přísný, ale když šlo o malování, asi tak nějak změknu. Povídal mi: Ty prý maluješ? Co jsem mu mohl povídat. Pokrčil jsem jen rameny. Tak přijď za mnou, povídá pan učitel, a podíváme se na to, co umíš. A začal jsem zase chodit do školy. Dal mi dobré základy, nikdy mu to nezapomenu. Jenže pak onemocněl, odejel k dceři do Brna a tam také v roce 1968 zemřel. Takže jsem na to malování zůstal sám, ale častokrát si na něj vzpomenu. Na něj se totiž nedá zapomenout“.

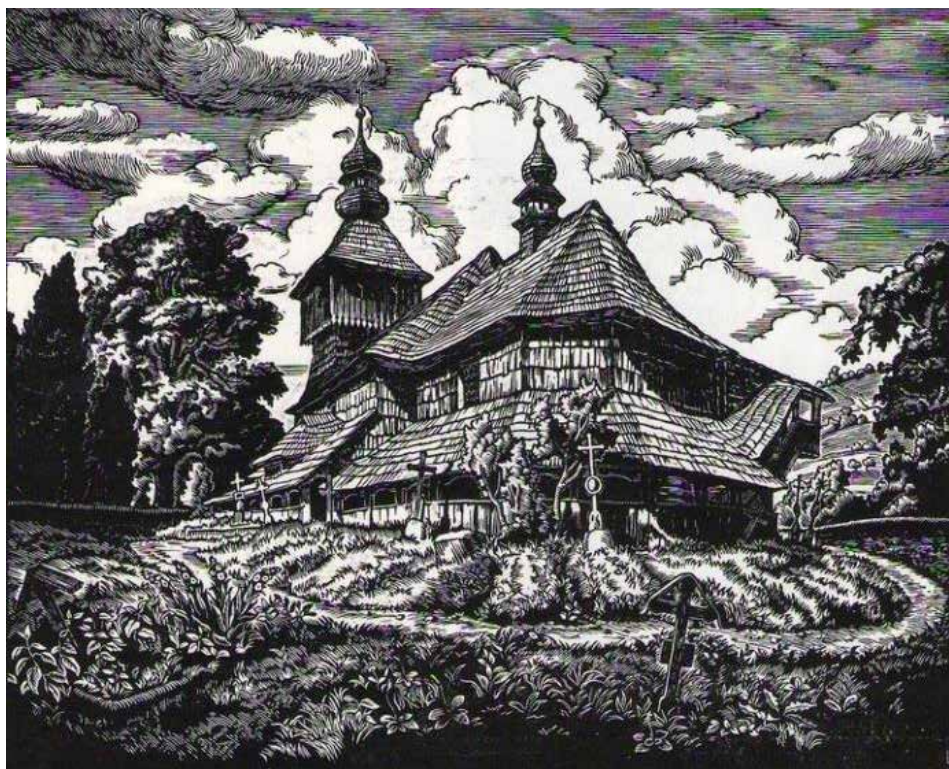

Obraz Janka Satiny Poutník na Lysou...

Tak vidíte, sešli jsme se v tomto textu u Poldíka v hojném počtu. František Horečka, Václav Krpeš, Janek Satina, Břetislav Bartoš, Bohumír Jaroněk, Helenka Satinová - Pokorná, všech pět sester Satinových, Ferdiš Duša a mnozí další zde nejmenovaní. Velké srdce Leopolda Parmy by si klidně mohlo dovolit daleko větší návštěvu. Konec konců děje se tak neustále. Leopold Parma měl první svoji výstavu v roce 1918. Uspořádal ji tehdy Klub českých turistů ve Frýdlantu nad Ostravicí, jako společnou s Hercikem, Müllerem a Horečkou.

V roce 1968 měl svoji (samostatnou) čtyřicátou výstavu ve Frenštátu pod Radhoštěm. Od té doby, i po jeho odchodu z tohoto světa, přibýly na jeho konto desítky dalších výstav. On nám totiž má stále co říci. Ve dnech 17. dubna – 20. května 2014 otevřela obec Trojanovice výstavu pod názvem „Z pod Radhoště“. Konala se v Památníku bratří Strnadlů a Jana Knebla v Trojanovicích a byli zastoupeni malíři Jiří J. Drozd, Ferdiš Duša, Jan Knebl, Antonín Strnadel, Jaroslav Štochl, Vlastislav Holub, Jiří Bártek, Jan Hrnčárek, Marie Parmová-Kněžková, Břetislav Bartoš... a Leopold Parma. Byl vskutku ve vybrané společnosti.

PETR ANDERLE

Leopold Parma: Tichavský kostelíček

Beskydské rehabilitační centrum v Čeladné
Galerie LARA

VÝSTAVA
otevřeno denně
29. července - 7. září 2022

OLEJOMALBY

Milena Kantorová

*"Nemusíš mít strach ze stínů.
Prostě znamenají, že někde
nablízku svítí světlo."*

**11. Tradiční setkání s Portáši
na Opálené 30. 7. 2022**

**210. VÝROČÍ PAMÁTNÉ UDÁLOSTI Z PORTÁŠSKÉ HISTORIE V
ČELADNÉ**

Začátek 14:30 - vystoupi Dětská cimbállovka Ondřejníček z Kunčic pod Ondřejníkem

- Portáši z Valašské Bystrice zahájí setkání slavnostní salvou a výstřelem z děla.
- "Báseň zapřevijeme sobě" - soutěž pro děti ve zpěvu.
- Swingové taneční vystoupení Hana Procházková a Petr Makoš
- Soubor Radhošť z Rožnova pod Radhoštěm s primáskou Katkou Nikolovou
- Portáši z Valašské Bystrice předvedou spolu s historickou skupinou sólu "Hon na pašeráky"
- Viator - skupina historického šermu předvedou sólu "Boží Súd"
- Tombole
- Vystoupení folklorního písničkáře Reného Součka
- Slavnostní zapálení vatry v doprovodu Portášů s výstřelem
- Společné posezení u vatry s cimbálovou muzikou
- Výstrel k počtu Portášů

Doprovodný program:

- Prodej řemeslných výrobků (kovářská práce a výrobky z kůže)
- Bohatá nabídka občerstvení:**
- Pivo PORTÁŠ
- Místní bylinný líker Opálená Portášovka
- Jehněčí speciality
- Domácí borůvkové knedlíky
- Bramborové placky
- brynzové halušky
- široká nabídka ovčích sýrů a zinkice
- domácí kobližky a frgále

Vstupné 100Kč, děti do 15let vstup zdarma
Slovem doprovází Petr Mikeška a Kateřina Nikolová

**RESTAURACE
U PAREZU**

558 684 508
WWW.UPAREZU.CZ
RESTAURACE U PAREZU

**PŘIJĎTE SE NAJÍST
do Pařezu!**

TĚŠIT SE MŮŽETE

- na českou klasiku
- menička
- venkovní grilování

**13.8.
OD 10H**
SKi Areál Opálená

**Beskydské závody dračích lodí v
přetahované**

**Opálení
Drak**

REGISTRACE TÝMŮ ONLINE

www.areal-opalena.cz

Opálená
702 312 334

ZVEME VÁS DO RESTAURACE U SESTŘIČEK

Naše nabídka:

- Jídla české kuchyně z čerstvých surovin od místních dodavatelů (připravujeme metodou sous-vide)
- Denní a speciální víkendové menu
- Bohatá vintotéka (z vinařství Sonberk i zahraniční vína)
- Rozlévaná vína z vinařství Drmola a Vinselekt Michlovský
- Čepované pivo Bernard 11° a 12°
- Výborná káva La Boheme Café
- Čerstvé domácí zákusky
- 2 x týdně živá hudba k poslechu i tanci (úterý, pátek)
- Wifi zdarma

...a bezpečí má jméno

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostražba majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostražba objektů

Odhalování nelegální zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNĚ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmostí je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

YOGA CAFE ČELADNÁ NÁMĚSTÍ

ranní jóga
jemná a jin jóga
pilates
zdravá záda

Leto pro děti:
Dětský jóga klub

Novinka:
Cvičení pro
maminky"nejen"
po porodu

Srpen
2022

Aktuální rozvrh, info a rezervace:
www.yoga-cafe.cz
606915741

Summer GOLF PÁRTY

Vážení přátelé,
rádi bychom Vás opět po roce pozvali na jedinečný večírek
SUMMER PARTY 2022

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT
Hovězí burgery | Čerstvé ryby | Krevety přímo z grilu | Sushi bar
Cukrářské dobroty | Italská káva | Nabídka skvělých vín | Pivní výčep
Míchané nápoje | Romy a whisky | Vodní dýmky

26/8/2022
ZAČÁTEK OD 18 HODIN

Celým večerem nás provede skvělý DJ.

2 000 Kč

TEE HOUSE ČELADNÁ
HOTEL & BUSINESS
+420 720 447 051
pros@prosper-golf.cz
www.golfresortceladna.cz

FESTIVAL PASEKA

20. srpna 2022

Trojanovice 19E, od 12:00

Povodí Ohře
Rocky Leon
Boo

Plum Dumplings
Na značky
Zelené koule
Folklorit
Mikaela &
Coltcha united
Ču*áčí hlavy

Mechuláci
Dan Taraba

Festival je vhodný pro děti!
Kde? Lesní školka na Bystrém
Vstupné dobrovolné

čajovna, jarmark, potok,
louka, skvělé jídlo & pivo

♥ Sponzoři festivalu:
AGROCAR, DKZ, Envimat. imago.
cz, Izotrada, Moragro, MRK
Stavby, Obec Trojanovice,
Pila Kunčice, Přírodní
bydlení Gajda, Termo,
Tiskárna Schenk, Topito,
Tornio, TRASO, VSF Novotný

festival.klubnapasece.cz
fb.me/festivalpaseka
imago.cz

Geodetické práce

Ing. Lukáš Vrabel
Čeladná

728 886 874

iPhone Servis INDUSTRIES

Profesionálové na servis APPLE.

www.iphoneservis-industries.cz

+420 773 969 540

Hlavní 275, 739 11, Frýdlant n. O.

KOUPÍM Byt - Garáž

v této lokalitě

Nejsem RK - rychle jednání - platba hotově

Nabízím 10 000,- Kč za doporučení

tel.: 604 690 096

Obecní web a Facebook

Od jara má Čeladná po sedmi letech nové internetové stránky a vůbec poprvé v historii obecní Facebook.

- Pořádáte zajímavou akci a chcete na ni pozvat své sousedy z Čeladné?
- Podnikáte v obci a máte zajímavý nápad, o kterém by měli ostatní určitě vědět?
- Máte námět na reportáž nebo rozhovor do zpravodaje, na web nebo FB?

Pište do zpráv na Facebooku nebo pošlete e-mail na zpravodaj.celadna@seznam.cz.

REHABILITAČNÍ CENTRUM ČELADNÁ

nabízí léčbu nemocí pohybového, oběhového a nervového ústrojí

Léčebné pobyty jsou plně hrazeny všemi zdravotními pojišťovnami.

K rehabilitaci do BRC Vás může vyslat Vaš praktický lékař nebo lékaři z odborných ambulancí.

Můžete být přijati přímo z nemocničního lůžka.

Formality překladu za Vás vyřeší zdravotnický personál.

Nabízíme vysokou úroveň léčebné péče i ubytování.

Špičkové léčebné metody a Polarium.

Komplexní služby, individuální přístup – to vše v nádherném podhůří Beskyd

Léčebný dům Dr. Storcha

Léčebný dům Dr. Maye

Léčebný dům Ondřejka

Léčebný dům Polárka

Léčebný dům Kněžný

Lázně

Více informací na www.brc.cz nebo na tel.: **731 181 410**

Rehabilitační centrum, Čeladná 42, PSČ 739 12, ☎ spojovatelka: 552 533 211, ✉ info@brc.cz

HSF SYSTEM BIKE ČELADNÁ

20-08-22

A 50 KM

B 30 KM

F 20 KM

DĚTSKÝ
ZÁVOD

Ordinační hodiny v srpnu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátílová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7.00 - 9.30 (pozvaní)
9.30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 8:00-15:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký Rich.	605 864 379
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviny Kohutová Čel.	558 684 048
Hračkářství Kopecká	604 806 211

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST

724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

ČIŠTĚNÍ F≈M

vývoz žump a septiků

DISTEP F≈M

≈ Revize domovních čistíren
odpadních vod (DČOV)

≈ Vývoz žump a septiků (doklad o vývozu)

≈ Čištění kanalizací tlakovou vodou
a kamerová kontrola potrubí

DISTEP a.s.

Vývoz:
604 282 325

Revize DČOV:
606 093 947

www.cistenifm.cz

KONTAKTY NA OBECNÍ ÚŘAD

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Úterý 7:00 - 11:00 11:30 - 14:30
Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Čtvrtek pouze po předchozí dohodě
Pátek OÚ pro veřejnost uzavřen

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz
Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská
Telefon: 558 684 018

Na co máte dneska chuť?

Na www.menuceladna.cz najdete nabídku aktuálních menu čeladenských restaurací.

Pokud chcete zveřejnit také vaše menu a další informace o restauraci (vše zdarma), napište na adresu: zpravodaj.celadna@seznam.cz.

GRATULUJEME K JUBILEU: SRPEN

Nataša Němcová	70 let
Jana Tinková	75 let
Jiří Malík	75 let
Milan Ožana	75 let

SENIOR TAXI Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

uvádí

KINEMATOGRAF Bratří Čadíků

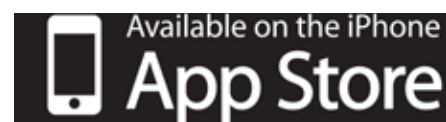
9. 8. | Prvok, Šampón, Tečka a Karel
10. 8. | Cesta domů
11. 8. | Gump
12. 8. | Příšerákovi 2

Promítat začínáme vždy po setmění.
Vstupné je dobrovolné a jde na konto Bariéry.

www.chatadukla.cz

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Cais a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Záříjové číslo vyjde 2. 9. 2022

Uzávěrka: 26. 8. 2022

Uzávěrka inzerce: 25. 8. 2022

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.